

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1971-1972

Nr. 8

HANDELINGEN

Vergadering van dinsdag 27 juni 1972

INHOUDSOPGAVE

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Afwezig met kennisgeving, blz. 206

VERSLAGEN

Indiening, blz. 206

**ONTWERP EN VOORSTELLEN
VAN DECREET**

Indiening en verzending, blz. 206

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Vaste Commissie voor Taaltoezicht:
benoeming van plaatsvervangers, blz. 206

ORGANISATIE VAN DE WERKZAAMHEDEN

Mededeling van de Voorzitter, blz. 206

ONTWERP VAN DECREET (Regering)
houdende de Begroting van de Culturele Zaken
van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor
het begrotingsjaar 1972 — Sector Nederlandse
cultuur.

Algemene beraadslaging.
Sprekers : de heren **Verleysen**, verslaggever,
W. De Clercq, **Vanhaegendoren**, **Van Elewyck**,
Diegenant, **Van In**, **Van Mechelen**, Minister
van Nederlandse Cultuur, blz. 207

Artikelsgewijze behandeling, blz. 218

Naamstemming over het geheel, blz. 219

**BEGROTING VAN DE CULTUURRAAD VOOR
DE NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1972**

Verdaging, blz. 220

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Dankwoord, blz. 220

VRAAG (Rgt. art. 49)

Vraag om uitleg van de heer Kuijpers tot de
heren Ministers van Posterijen, Telegrafie en
Telefonie en van Nederlandse Cultuur over de
verwarde toestand die heerst bij het tot stand
brengen van de tele-distributie of kabeltelevisie.

Sprekers: de heren **Kuijpers**, **Anseele**, Minister
van Posterijen, Telegrafie en Telefonie,
Kuijpers, **Van Elewyck**, **Anseele**, Minister van
Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 220

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

Mededeling van de Voorzitter, blz. 230

VRAGEN

Schriftelijke vragen en antwoorden (Rgt. art.
51), blz. 230

RECHTZETTING

Handelingen nr. 7 van 6 juni 1972, blz. 230

VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER VANDEKERCKHOVE, VOORZITTER

De heer **Van Hoorick** en mejuffrouw **Devos**, secretarissen, nemen plaats aan het Bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

De vergadering wordt geopend te 14 u. 05

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Afwezig met kennisgeving :

de heer Vernimmen, ziek;
de heer Leynen, buitenslands (Raad van Europa);
de heer Martens, buitenslands (Europees Parlement);
de heer Mesotten, buitenslands (Internationale Parlementaire Conferentie Wenen);
de heren Aerts, Geldolf, Van Eynde, buitenslands;
de heren Adriaensens, F. Blanquaert, de Bruyne, Olaerts, Schiltz, Van Elsen, ambtsverplichtingen.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter. — Dames en Heren, de volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer **Raskin**, namens de Commissie voor onderwijs, over het voorstel van decreet van de heer Vanhaegendoren tot oprichting van een nationaal pedagogisch studiecentrum voor de Nederlandse cultuurgemeenschap.
- door de heer **Verleyesen**, namens de Commissie voor de begroting, over het ontwerp van decreet houdende de Begroting van de Culturele **Zaken** van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1972 — Sector Nederlandse Cultuur.
- door de heren **L. Vanackere** en **Van Hoorick**, namens het Bureau van de Raad, over de Begroting van de Cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1972.

ONTWERP EN VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verzending

Op 9 juni 1972 werd door de Regering het ontwerp van decreet ingediend houdende de Begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1972 - Sector Nederlandse Cultuur.

Verzonden naar en behandeld door de Commissie voor de begroting.

Overeenkomstig de beslissing door de Raad tijdens zijn vergadering van 6 juni 1972 genomen, zullen ook de ontwerp-decreten die begrotingskredieten behelzen en die aan de Raad ter goedkeuring worden toegezonden, door de Commissie voor de begroting worden onderzocht.

De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

— door de heer Coppieters tot instelling van een bijzondere commissie, belast met de studie van de problemen betreffende de informatie in de B.R.T.

Verzonden naar de Commissie voor radio en TV.

— door de heer Bascour betreffende de pedagogische vorming van de doctors en licentiaten in de rechten werkzaam in het onderwijs.

Verzonden naar de Commissie voor onderwijs.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Dames en Heren,

bij brief van 15 juni 1972 vraagt de Minister van Binnenlandse Zaken dat de Cultuurraad kandidaten zou voordragen met het oog op de benoeming van twee plaatsvervangende leden in de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Overeenkomstig artikel 60, paragraaf 2, vijfde lid, van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1966, moet de Cultuurraad voor elk van de vacante mandaten een driedubbele lijst van kandidaten voordragen.

De geheime stemming over de ingekomen kandidaatstellingen zal tijdens een volgende openbare vergadering van de Raad worden gehouden.

Is men het daarmee eens?

(Instemming)

Aldus is besloten.

ORGANISATIE VAN DE WERKZAAMHEDEN

Sommige leden betreuren dat de vergadering van de Raad samenvalt met een openbare vergadering van de Senaat.

Er is alle reden toe om een betere coördinatie van de werkzaamheden van de Kamers en van de Cultuurraden te bewerken.

Een eerste vergadering van de vier Voorzitters had verleden week plaats. De regeling van onze lopende vergadering werd er besproken. Midden het vele werk van de laatste weken voor het reces was een andere oplossing zeer moeilijk.

De vergadering uitstellen? Dit betekende dat de Raad moest bijeenkomen wanneer de Kamers met verlof waren gegaan. Dit is verminderend.

Dit betekende meteen dat de begroting Nederlandse Cultuur niet meer besproken noch gestemd kon worden in nuttige orde. Reeds in vorige debatten was deze vertraging aangeklaagd, bij herhaling nog wel.

Om deze nadelen te vermijden was de huidige regeling onontwikkbaar.

Maar voor de toekomst is een vaste regeling nodig. Hiertoe wordt een nieuwe bijeenkomst van de vier Voorzitters nog in juli in het vooruitzicht gesteld. Ik hoop dat uit deze bijeenkomst een goede oplossing volgen kan, zowel voor de openbare vergaderingen van de Raad als voor de vergaderingen van de commissies.

**ONTWERP VAN DECREET (Regering)
HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE
CULTURELE ZAKEN VAN DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1972-
SECTOR NEDERLANDSE CULTUUR.**

Beraadslagingen en stemmingen

De Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de Begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1972 — Sector Nederlandse Cultuur.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Verleysen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Verleysen, verslaggever (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, geachte Collega's, het wil ons overbodig voorkomen nog een lange toelichting te geven bij het U toegestuurde verslag om U te helpen deze vergadering voor te bereiden.

Gelet op de tijdnood waarin wij verkeerden, heeft de heer Voorzitter het nuttig geoordeeld U de drukproeven toe te sturen die U toelieten met kennis van zaken na te gaan hoe uw Commissie het onderzoek van de begroting had gedaan.

U hebt daarin kunnen opmerken dat zij met grote bezorgdheid alle facetten onder de loupe heeft genomen, uitgezonderd de kredieten die bestemd waren als dotaties voor de B.R.T.

Uw Commissie achtte het inderdaad nodig deze kredieten te bespreken in aanwezigheid van de afgevaardigden van de B.R.T., omdat zij het onontbeerlijk achtte voor dergelijke omvangrijke bedragen, rechtstreeks de betrokkenen te horen.

Op verzoek van de heer Voorzitter heeft Collega Van Elewycq aanvaard een voorbereidend rapport op te stellen, opdat in een korte tijd uw Commissie zou kunnen klaarkomen met haar werk.

Het is haar overtuiging dat deze gegevens **onontbeer-**

lijk zijn voor de goede werking van uw Commissie voor radio en televisie.

Wat de huidige begroting betreft, heeft de heer Minister verklaard dat hij een afzonderlijke schriftelijke nota zal bezorgen in verband met de B.R.T. Deze werd op dit ogenblik reeds op het Bureau neergelegd en zal U in de eerstkomende dagen worden toegestuurd.

Bij de ontleding van het verslag kunnen wij vaststellen uit de verklaring van de heer Minister, dat de kredieten aanzienlijk gestegen zijn in vergelijking met 1971.

Indien er geen hergroepering van bepaalde uitgaven had plaatsgevonden, dit in het vooruitzicht van de te treffen decreten, dan zou de sectie voor kunst- onderwijs gestegen zijn met bijna 43 %, deze voor de permanente vorming met 30 %, deze voor de culturele activiteiten met 26 % en het geheel der gewone begroting met 27 %. De kredieten der buitengewone begroting met 11%.

Geachte Vergadering, deze stijgingen zijn verantwoord en onmisbaar, ten eerste, om de verdere uitbouw van het kunstonderwijs toe te laten. Mogen wij erop wijzen dat ondermeer het muziekonderwijs vier jaar geleden 25 000 leerlingen telde en nu 80 000. Met ingang van 1 september aanstaande, wordt gestart met de oprichting, bij elk van de drie koninklijke muziekconservatoria, van een hogere secundaire afdeling muziek.

Ten tweede, om in de sectie van de permanente vorming cursussen voor kadervorming te activeren en de inspanningen op het gebied van culturele en sociale promotie gevoelig uit te breiden. Zo zal te Brussel een centrum voor werkende jongeren opgericht worden. Dit zal geschieden in samenwerking met de onderscheidene jeugdorganisaties en de socio-culturele en culturele organisaties.

Daarbij is de oprichting van een grote Nederlandse bibliotheek beslist, evenals de verdere uitbreiding van de speelpleinen van Brussel-Hoofdstad.

Zonder deze aanpassing van kredieten was het onmogelijk de toelagen aan de erkende nationale jeugdorganisaties, de diensten en coördinatieorganisaties uit te breiden, noch over te gaan tot de aankoop van belangrijke hoeveelheden uitleenmateriaal. Evenmin kon men toelagen aan de bibliothecarissen met 50% verhogen of de toekenningen aan het boekenfonds voor bibliotheken voor gehandicapten en zieken uitbreiden; evenmin zou men kunnen overgaan tot erkenning van nieuwe jeugdtehuizen, zonder hiervoor de betoelaging aan de bestaande jeugdtehuizen te verminderen. Evenmin ware het mogelijk geweest nieuwe initiatieven op het gebied van de kleinkunst te betoelagen.

Op het terrein van de sport noteren wij dat de stijging 50 % bedraagt in vergelijking met 1970. Dit is het gevolg van de versnelde uitbouw der rijkssportcentra, de reeds hogervermelde speelpleinen te Brussel-Hoofdstad en het gunstig beantwoorden door de massa van de bevolking inzake de

initiatieven van sportbiënnalen en Sportiva 1971. Ook valt te onderstrepen het enthousiasme bij de jeugd in verband met het zopas gelanceerde olympische minimum.

Dit alles spreekt boekdelen en het zou onverantwoord zijn hier af te remmen.

Wij vinden het nuttig te wijzen op de belangrijke stijging van de kredieten voor de bescherming van en de hulp aan kunstenaars. De kunstenaarsdorpen worden in de middens van deze cultuurdragers met vreugde begroet.

De steun aan het Film-Festival van Knokke — en niet te Antwerpen, zoals sommigen uit de omschrijving in de functionele begroting hebben menen te mogen besluiten — moet ook deze in zijn aanvangsstadium verkerende kunsttak stimuleren.

Vermelden wij ook nog dat het gewaarborgd minimum aan elk der beroepstoneelgezelschappen van 8,5 miljoen tot 9,7 miljoen werd opgevoerd en dat ingevolge het succes behaald door het Ballet van Vlaanderen, hier ook een stijging van de toelage absoluut noodzakelijk is.

Ten slotte wensen wij te wijzen op het voortzetten van onze inspanningen om onze internationale culturele betrekkingen te verbeteren.

Tijdens de bespreking verwijlde uw Commissie geruime tijd bij de omvang van de dotaties en de hieraan verbonden bevoegdheden en mogelijkheden, alsook bij de samenwerking tussen het departement van Nederlandse Cultuur met deze van Openbare Werken alsmede van Volksgezondheid en van het Gezin.

Hier vooral bleek duidelijk dat wij ons nog in onze „inrij-periode” bevinden en dat het nodig zal zijn een grondige ontleding der onderscheiden begrotingen te maken.

Daarenboven is het absoluut noodzakelijk gebleken dat spoed gezet wordt aan de ontwerpen van decreet die noodzakelijk zijn om de beschikbare kredieten te kunnen benutten.

Hieromtrent beloofde de heer Minister dat hij onmiddellijk na het parlementair reces de ontwerpen van decreet zal indienen, zodat zij nog voor 1 december 1972 — dat wil zeggen vóór de overeengekomen datum — zullen kunnen goedgekeurd worden.

Talrijk waren de suggesties door de Commissieleden gedaan op het vlak van de onderscheiden terreinen van de culturele activiteiten. Denken wij maar ondermeer aan de openingsuren van de musea; aan de toelagen voor personeelsuitgaven in private instellingen voor cultuurspreiding; aan de oprichting van nieuwe educatieve diensten; aan de heroriëntering van het operabeleid en het beleid inzake landschapszorg, de speciale TV-uitzendingen voor hardhorigen enz.

Ten slotte werd overgegaan tot het onderzoek van de bijzonderste kredieten om na te gaan of zij wel degelijk zouden volstaan om de beoogde doelstellingen te bereiken.

Dit onderzoek werd gedaan door de cijfers der economische begroting te vergelijken met deze der functionele.

De hieromtrent gestelde vragen, ook die welke alleen betrekking hadden op de functionele begroting, werden gerangschikt in de orde der economische begroting. Voor de belangrijkste artikelen uit deze laatste die over verschillende artikelen in de functionele zijn verspreid, hebben wij de samenstelling daarvan in het verslag opgenomen. Op die wijze hopen wij het verslag duidelijk en leesbaar te maken.

Geachte Vergadering, na dit onderzoek was uw Commissie van oordeel dat de begroting realistisch en eerlijk is en een daadwerkelijke hulp betekent voor tal van organisaties en instellingen die pogen ons Vlaams volk cultureel te verheffen.

Ook de zeer diverse initiatieven van het departement werden doeltreffend genoemd. Het is in die overtuiging dat uw Commissie deze ontwerp-begroting heeft goedgekeurd en U vraagt door middel van een decreet hetzelfde te doen. **(Applaus op de banken van de meerderheid)**

De Voorzitter. — De heer Declercq heeft het woord.

De heer W. Declercq (op het spreekgestoelte). —

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, de bespreking van de begroting van Nederlandse Cultuur heeft haar normale betekenis vrijwel verloren, vermits de Cultuurraad verleden maand een uitvoerig debat heeft gehouden over het algemeen cultuurbeleid. Daarbij komt dan nog dat vele kredieten uitgetrokken op deze begroting, die de meerderheid straks wellicht zal goedkeuren, reeds grotendeels opgebruikt zijn. Maar ik wil vandaag niet al te streng zijn.

Wij leven in het jaar één van de culturele autonomie, met andere woorden, in een overgangsjaar. Wij willen dus wel aanvaarden dat het ook over een overgangsbegroting gaat.

Een vraag wens ik toch te stellen. De Cultuurraad bepaalt de bestemming van de kredieten die door de wetgever ter beschikking worden gesteld. Hoe is het praktisch mogelijk een krediet af te voeren van een begroting en naar een andere begroting over te hevelen, wanneer die begrotingen afzonderlijk worden besproken? Inderdaad, vandaag behandelen wij hier de begroting van de Nederlandse Cultuur. Na het parlementair reces zal de Cultuurraad de andere begrotingsontwerpen behandelen. In feite wordt op die wijze door de Regering aan de Cultuurraad zijn grondwettelijk amenderingsrecht ontgenomen.

Nu is het zo dat de parlementaire voorstellen van decreet het doorgaans tegen de regeringsontwerpen moeten afleggen. Welnu, als wij deze twee feiten in aanmerking nemen, durven wij de vraag stellen wat er van de culturele autonomie nog overblijft. Ofwel spelen de Kamers de rol van „*caisse enregis-*

treuse “ ofwel de Cultuurraden. Ziedaar in feite het enige verschil, maar het heeft niet veel betekenis.

Het tweede punt betreft de doelstellingen van de Cultuurraad. In een liberale visie is de hoofddracht van het Cultuurparlement de democratisering van kennis en cultuur. Een machtig wapen hiertoe zijn radio en televisie.

Verleden eeuw heeft de Engelse filosoof Thomas Carlyle gezegd dat het boek de universiteit van de 19e eeuw is. In onze tijd moeten radio en televisie de rol van open volksuniversiteit spelen.

Nu heeft de Regering zopas het kijk- en luistergeld verhoogd. Een feitelijke belasting, die onbetwistbaar zwaarder drukt op de kleinere dan op de grote inkomens. Is dit sociale rechtvaardigheid? Is dit democratie voor allen? Is dit democratisering van kennis en cultuur?

Een derde probleem betreft het Cultuurpact. Om ideologische en filosofische discriminaties te voorkomen, moeten een hele reeks decreten worden goedgekeurd. Is het technisch mogelijk dit nog te doen? Indiening na raadpleging van de Raad van State, behandeling in de bevoegde commissies, goedkeuring in de voltallige Cultuurraad.

De heer Minister, de Regering en alle fracties hier vertegenwoordigd, weten welk principieel en ook praktisch belang we hechten aan de uitvoering van het Cultuurpact.

Wij stellen alleen vast dat op het huidige ogenblik, behalve de ondertekening ervan, wij nog niet ver gevorderd zijn in de uitwerking.

Wij vragen hiervoor de dringende en bijzondere belangstelling van al onze Collega's en zeker niet in het minst van de Regering.

Tenslotte het probleem van de kredieten voor de ontplooiing van de Nederlandse Cultuur in Brussel-Hoofdstad.

Tot nu toe is hiervoor weinig uitleg verstrekt. Graag vernamen wij iets meer.

Het is vanzelfsprekend gemakkelijk te zeggen dat deze kredieten, wat betreft de ontplooiing van onze Nederlandse Cultuur in Brussel-Hoofdstad, ontoereikend zullen zijn. Wij zullen deze gemakkelijke weg niet volgen, mede door het feit dat wij — wij herhalen het — aanvaarden dat wij voor een overgangsbegroting staan. Om die goedkope vorm van demagogie uit de weg te bannen, zouden wij graag hierover uitleg willen vernemen.

Gelet op de ongrondwettelijke houding van de Regering en op het negeren van het parlementair initiatiefrecht en het parlementair controlerecht, zullen wij dan ook — vermits deze begroting een onderdeel is van de gehele regeringspolitiek — tegen het begrotingsontwerp stemmen. (**Applaus op de banken van de P. V. V.**)

De Voorzitter. — De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer Vanhaegendoren (op het spreekgestoelte). —

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte Collega's, door haar beperktheid is deze begroting die wij thans ter bespreking krijgen een getuigenis van de geringe omvang van de culturele autonomie en ook van de beperkte belangstelling die in dit land aan de cultuur wordt gewijd.

Het is dan ook met een matig enthousiasme dat wij ze bespreken op dit podium waar wij te gast zijn. Wij zullen nog andere culturele kredieten gespreid over diverse ministeries moeten bespreken. Zulks illustreert het gebrek aan sluitend cultuurbeleid vanwege de Regering. Nu hebben wij alleen maar te doen met de mini-begroting van het Ministerie van Cultuur, die Minister Van Mechelen koestert. Overigens, over de onenigheid in de Regering betreffende deze culturele autonomie, zouden wij als oppositie leedvermaak kunnen hebben, maar voor ons Vlaamse volk vinden wij dit jammer.

De B.S.P. is niet consequent wanneer zij enerzijds op verhoging van sommige kredieten komt aandringen maar er politiek de oorzaak van is dat wij hier weinig te besteden en weinig te vertellen hebben. Wij zouden hier willen herhalen dat de verdeling onder het Nederlandse en het Franse Ministerie onrechtvaardig is voor Vlaanderen.

De permanente vorming berekenen volgens de uitgaven van Nationale Opvoeding, betekent dat men onze achterstand in de duurdere onderwijsvormen als maatstaf hanteert. Deze achterstand is op bijna 6 miljard te schatten. Wij verwijzen naar onze argumentatie in de Senaat bij de bespreking van de Rijksmiddelenbegroting.

De permanente vorming dient essentieel om achterstand op te halen en hier vertrekt men van het standpunt dat men een bestaande achterstand als maatstaf gaat nemen.

De fifty-fifty-verdeling voor 60% van de kredieten houdt geen rekening met de demografische verhouding, noch met de inbreng van de Vlaamse arbeid, het spaarvermogen en het bezit in 's Rijksmiddelen.

In feite, wordt het ongunstige akkoord Paris-Van Mechelen bestendigd.

De Vlaamse bewegingsstrategie bestaat in elastische terugtochten in de passen van Caudium.

Het verschil ligt hem alleen hierin dat de Romeinse Senaat deze vernedering niet nam en er in deze Cultuurraad een meerderheid bestaat om dit wel te aanvaarden. Quosque tandem?

En nu de begroting. Hierover wil ik enkele algemene bemerkings maken.

Wij willen alvast de Minister en zijn diensten gelukwensen met het opstellen van een functionele begroting naast de economische.

Speciaal moeten de verslaggever en het personeel van onze Cultuurraad gelukgewenst met de krachttoer om het Commissieverslag in een blitz-tempo klaar te krijgen.

Tevens mag de Minister zich verheugen over de welwillendheid waarmee de oppositie het hem

vergemakkelijkt heeft deze begroting met een spoed-procedure te behandelen vóór het reces.

De twee jongste jaren werd de begroting van Cultuur niet besproken en regeerde de Minister dus als alleenheerser.

Nu wordt ze op één week afgedaan. Vragen kunnen worden gesteld. Antwoorden krijgt men, maar van een gedachtenwisseling was er nauwelijks spraak.

Wij hebben de bespreking aanvaard vóór ze eigenlijk had mogen beginnen, want de Dotaties waren nog niet gestemd. De gemeenschappelijke begroting Cultuur had de voorrang moeten hebben om het Parlement eventueel toe te laten sommige kredietposten te splitsen en over te hevelen naar de Dotaties.

Het antwoord op een aantal vragen ontvingen wij deze morgen. Voorzeker hebben de diensten van de Minister zich een grote moeite getroost. Maar deze werkwijze getuigt toch van weinig waardering voor onze Instellingen.

Mijnheer de Minister, in dit sportjaar is dit werktempo een ministeriële stunt van parlementaire sport. In een bijzonder evolutieve materie voor begroting die grotendeels subsidies bevat voor het toekennen van dewelke er geen wetten en meestal ook geen gepubliceerde besluiten voorhanden zijn, hadden wij liever de wijze spreuk: „Langzaamheid past grote dingen” bewaarheid gezien.

Wij hebben weliswaar een algemene academische bespreking gevoerd over het Cultuurbeleid, maar zulks zonder cijfers naast de woorden. Nu krijgen wij cijfers maar niet steeds met de nodige woorden.

Het ware wenselijk geweest aan de leden van de Commissie tijdig de koninklijke besluiten of reglementen te bezorgen met betrekking tot een aantal kredietposten van toelagen om ze tijdig te kunnen bestuderen. Ik wil niet beweren dat deze geheim zijn want ik bezit ze persoonlijk. Ik geloof dat het noodzakelijk ware dat de Commissieleden ze in handen hadden. Het zou dan duidelijk gebleken zijn hoe weinig sluitend de normen van subsidiëring zijn en door hoeveel reten de willekeur kan naar binnen sluipen.

Te vele kredietposten van betoelaging zijn vaag verwoord ofwel dekken zij uiteenlopende bestemmingen. Door dit gebrek aan precisie worden noch willekeur, noch vrijgevigheid vermeden.

De Minister zal aanvoeren dat men moeilijk alle initiatieven die zich aandienen, kon voorzien en hij daarom armslag behoeft tegen het Rekenhof en de Inspectie van Financiën.

Maar in dit opzicht zijn meer openhartige budgetformuleringen denkbaar.

Er zou bij voorbeeld een algemene subsidiepost in iedere sectie kunnen worden aanvaard voor zogenaamde experimentele initiatieven en over de besteding ervan zou de Minister de Commissie van Begroting achteraf inlichten.

Nu wil ik enkele posten onder de loupe nemen: in de eerste plaats het „kunstonderwijs”.

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister,

geachte Collega's, wij stellen de volgende vraag: welk gedeelte van de stijging met 166 miljoen stemt overeen met het vorige tekort door de financiewet vereffend en welk gedeelte heeft betrekking op de expansie en op welke realisaties? Het schriftelijk antwoord dat wij ontvingen is ontwijkend. Wij herhalen: hoe zijn de tekorten ontstaan waarvoor de financiewet moest worden ingeroepen? Welke vroegere reserves werden opgebruikt? Waarin bestaan de expansie-bedragen naast de realisaties? Een antwoord desbetreffend hebben wij niet ontvangen. Nu een woord over de post „jeugd”.

Welke zijn de objectieve criteria voor de betoelaging van jeugdwerken volgens de vigerende indeling? Zulks blijft voor ons zeer wazig. De nota van de Nationale Jeugdraad blijft bij algemeenheden en vermeldt geen administratieve criteria voor het toekennen van subsidies aan de verschillend ingedeelde jeugdwerken.

Er zijn rechtstreekse overheidsinitiatieven voor de jeugd.

Welnu, wij vrezen voor gevaren van verstarring bij het organiseren van vormingscursussen door de Nationale Dienst voor de Jeugd.

Wij hebben in het schriftelijk antwoord van de Minister — antwoord dat de Commissieleden wellicht niet eens ontvingen — geen voldoening bekomen tot ventilering van post 33.28 in dewelke uiteenlopende bestemmingen vermeld staan (leiderscursussen, internationale contacten, culturele manifestaties, wetenschappelijke enquêtes, sociale promotie). Daar werd ons wel iets van opgegeven wat de leiderscursussen betreft. Voor de andere punten hebben we geen ventilering gekregen. Dat is toch wel een vrij gevarieerde budgetpost.

Wij willen namelijk weten welke wetenschappelijke enquêtes de jongste jaren verricht werden en door welke instanties? Wij willen weten waarom deze enquêtes niet in de sectie „wetenschap” opgenomen zijn en of zij tot de „massa's” van Staatssecretaris Lefèvre behoren? Zo ja, waar? Zo nee, waarom niet? En deze vraag geldt insgelijks voor de intenties van de Minister in verband met de evaluatie-onderzoeken naar aanleiding van bepaalde uitzendingen. Op bladzijde 6 van het verslag zegt de Minister dat de stijging met 3 miljoen van de post 33.28 ook te maken heeft met sociale promotie. Volgens een antwoord van de Minister echter, gaat het slechts om 350 000 frank.

Welnu de sociale promotie ressorteert, als permanente vorm, volgens de begroting van de culturele dotaties, onder de Minister van Tewerkstelling en Arbeid. En hier gaat het namelijk om 254 600 000 voor de Nederlandse sector.

Wil de achtbare Minister ons deze imbroglia verklaren en ons zeggen of hij zich op het terrein van zijn Collega van Tewerkstelling en Arbeid begeeft of moeten wij begrijpen dat de Minister van Arbeid als betaalmeester optreedt voor de toelage „sociale promotie” en de Minister van Cultuur met dit ge-

ringe bedrag voor deze vorm van permanente vorming een ietsje mag doen, voor wat de **kadervorming** betreft? Een zeer oordeelkundig beleid zien wij daarin niet.

Wij maken van deze gelegenheid gebruik, Heren Ministers, om eens te meer onze ongerustheid uit te spreken dat de sociale promotie zou kunnen verstrikt geraken in partijpolitieke verzuildheid. Anderzijds dat deze sociale promotie zou kunnen gemanipuleerd worden als een nieuw middel tot produktiviteitsverhoging. De werkgevers schieten toe terwille van de produktiviteitsverhoging; de monopoliehoudende vakbonden krijgen hun recruteringssterrein toegewezen. De overeenkomst tussen de zogezegde sociale partners mag daar toch niet op neerkomen.

H. Harting in zijn boek « Pour une éducation permanente » houdt een stevig betoog voor wat hij noemt: „un tronc commun de l'éducation permanente”, dus voor algemene vorming eerst.

Er staat in geen enkel regeringsstuk een duidelijk beleid uitgestippeld ten aanzien van de permanente vorming. Zowel de culturele als de sociale promotie dienen er in uit te monden.

En op gevaar af de banbliksems van de gelukkig afwezige Minister van Arbeid te trotseren, menen wij dat de sociale promotie in het geheel van de permanente vorming moet inbegrepen en dat er een onderscheid bestaat tussen naschoolsonderwijs en permanente vorming of sociale promotie, waar men nu één zaak wil van maken terwille van het modewoord. De culturele organisaties! Wij hebben het bestaan van koepelorganisaties, dus duidelijker gezegd van „zuilen” te aanvaarden. Maar wij willen toch waarschuwen tegen voortschrijdend ondemocratisch corporatisme en geïnstitutionaliseerde verzuiling van het culturele werk. Sommige termen in het Cultuurpact wekken argwaan en daar lag onder meer een motief voor ons tot voorzichtigheid.

De verhoging van 3 miljoen tot 7 miljoen aan plaatselijke culturele verenigingen wordt vooral verklaard omdat in deze post, volgens het verslag, voor de kleinkunst toelagen begrepen zijn. Over dat laatste verheugen wij ons, maar wij acteren met leedwezen dat de Minister sedert jaren het plaatselijke culturele werk in de kou laat en zulks vóór hij gewapend is om discriminatie vanwege gemeente- of provinciebesturen weg te werken. Dit ware nochtans mogelijk door het aanvaarden van ons voorstel van decreet nr. 7, reeds in december ingediend. Dat de Minister hier niet gewapend is, daarvoor verwijzen wij naar zijn eigen verklaring, alinea 1, bladzijde 15 van het verslag.

Ook in deze Cultuurraad heeft de Regering blijkbaar haar slechte gewoonten niet afgeleerd het parlementair initiatief te ontmoedigen.

Brussel!

De aanmoediging van de Nederlandse Cultuur te Brussel is voor ons van essentieel belang. Wij wensen echter drie vragen in het midden te brengen.

De eerste ligt buiten dit debat: ware het niet wenselijker dat de Brusselse Vlamingen in de hoofdstad, door het invoeren van de subnationaliteit, door iedereen overal en altijd als Vlamingen worden behandeld dan dat wij een gering procent onder hen alleen maar cultureel bewerken?

Ons antwoord: natuurlijk niet het een of het andere, maar het ene én het andere !

Een tweede vraag: zijn leiding en beleid van het cultuur- en contactcentrum steeds onberispelijk en onbesproken?

Een derde vraag : zal de Vlaamse Cultuurcommissie ons vertrouwen verdienen ten aanzien van de taak die haar wordt toebedeeld?

Mijnheer de Minister, wat nu de buitengewone begroting betreft, zouden wij graag de juiste ventilering ontvangen van wat vorige jaren werd uitgegeven en voor 1972 vastgelegd voor respectievelijk zogezegde grote en kleine culturele centra.

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte Collega's, alhoewel wij graag acteren dat de Minister zich voorneemt de cultuurbevordering ten bate van de gewone man te verkiezen boven elitistische cultuur, zijn wij in dit opzicht niet voldaan. De massa bedelen met overwegend burgerlijke cultuur of met gedirigeerde cultuur is geen ware culturele verheffing.

Wij ook hechten belang aan de representatie van onze Nederlandse Cultuur, maar grotendeels moet cultuurbevordering erin bestaan het zelfstandig, persoonlijk, kritisch inzicht bij de gewone man los te maken tot een positief gerichte contestatie.

Dit zal niet geschieden zo lang TV- en radiojournalisten blootgesteld zijn aan censuur of door de politie worden neergeknuppeld. Zachte dwang en harde klappen van eenzelfde bestel ! Dit zal niet geschieden door partijpolitiek gebonden noch Staatsgeleide cultuur.

De schamele bedragen waar wij cultureel autonoom moeten mede woekeren moeten het Gebed voor het Vaderland helpen waar maken tot sociale samenhangigheid en tot nieuwe creatieve volkskracht.

Aan de gebedsvorm van het gedicht neemt men hopelijk geen aanstoot en daarmee besluit ik :

«Heer, laat het Prinsenvolk der oude Nederlanden Niet ten onder gaan, in haat, in broedertwist en schande ;

Maak dat uit d'oude bron nieuw leven nogmaals vloeit,

Schenk ons de taaie kracht om fier, vol vroom vertrouwen,

Met nooit gebroken moed, ons land herop te bouwen,

Tot statig als een eik voor U ons volk herbloeit”.

Daar zal onze fractie nu in oppositie en wellicht later in andere verhoudingen, voor zorgen. **(Applaus op de banken van de Volksunie)**

De Voorzitter. — De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer Van Elewyck (op het spreekgestoelte). —

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, indien cultuur de uitdrukking is van beschaving, dan behoort deze begroting natuurlijk tot de belangrijkste die deze Raad bespreekt.

Wij moeten dus beginnen met na te gaan wat cultuurbeleid moet inhouden.

Cultuurbeleid betekent de beschaving toegankelijk maken voor de hele bevolking.

Cultuurbeleid moet erop gericht zijn elke geestesdwang te voorkomen en elke geestesdwang af te wijzen.

Dit betekent dus het totstandbrengen door de overheid van de infrastructuur en het terbeschikkingstellen van de werkmiddelen, het betekent de mens in de gelegenheid stellen gebruik te maken van de culturele infrastructuur.

Die infrastructuur en deze werkmiddelen dienen af gestemd op de plaatselijke behoefte ten.

Plaatselijk betekent in dit verband natuurlijk centrumfuncties vervullende entiteiten. Die plaatselijke besturen, als vertegenwoordigers van de bevolking, dienen nauw betrokken bij het totstandbrengen van het cultuurbeleid. Met andere woorden het departement moet, via de weg van de decreten, met medewerking van de Cultuurraad, de zogenaamde ondergeschikte besturen verplichtingen kunnen opleggen.

Een advies van de Raad van State betreffende een voorontwerp van decreet over het bibliotheekwezen, zegt dat de Cultuurraad deze bevoegdheid om op dit ogenblik aan provincies, agglomeraties, federaties van gemeenten en gemeentebesturen enigerlei verplichting op te leggen die financiële gevolgen heeft, niet bezit.

De socialistische fractie, Mijnheer de Minister, wenst de inzichten van de Regering in dit verband te kennen. Zal de Regering bij de wetgevende kamers een ontwerp indienen om de wet van 3 juni 1971 aan te vullen? Moest de Regering dit inzicht niet hebben, dan betekent dit dat een belangrijk deel van de decreterende arbeid van de Cultuurraad zal zijn lamgelegd.

Deze bespreking geldt alleen de verdeling van het globaal bedrag, niet de grootte van het totale krediet waarover het departement van Cultuur beschikt, voor zover dit krediet moet besproken worden door de Cultuurraad. Dit vergemakkelijkt deze bespreking niet, integendeel.

Het wordt bijzonder moeilijk binnen de voorgestelde verdeling te zeggen dat aan een aantal posten sommen zouden moeten worden toegevoegd, want dat zou automatisch tot gevolg hebben dat men moet zeggen op welke andere posten iets moet worden afgenomen. Dat is onmogelijk. Het is zo dat vele posten marginaal zijn en het is duidelijk dat in de komende jaren het totaal budget moet groeien.

Uit het document dat ons vandaag ter bespreking wordt voorgelegd, blijkt duidelijk dat er nog steeds een paar posten zijn die Brussel betreffen. Wij moe-

ten ons dan ook de vraag stellen of die posten hier wel thuishoren, zoals wij ook de vraag moeten stellen of volgend jaar de begroting op dezelfde wijze zal worden voorgesteld als het nu het geval is.

Ik zou dan nu even enkele op- en aanmerkingen willen maken ten aanzien van de diverse hoofdstukken van dit document.

Voor het kunstonderwijs onderscheiden wij twee belangrijke sectoren : enerzijds de vorming van de beroepsmensen en anderzijds het algemeen vormend kunstonderwijs. Wij moeten vooral aandacht besteden aan de finaliteiten van dat kunstonderwijs. Wij zijn het eens dat er geen numerus clausus kan worden ingesteld, maar wij moeten ook trachten dat het kunstonderwijs niet uit de hand gaat lopen. Ik neem een voorbeeld : de vorming in de sector van de dramatische kunst.

In dit verband moeten wij ons de vraag stellen hoeveel acteurs en actrices in het Vlaamse land, in het huidig theaterbestand, jaarlijks in de beroepsgezelschappen kunnen opgenomen worden. Wij moeten ons de vraag stellen hoeveel kleinkunstenaars elk jaar meer hun weg kunnen maken in de theaterwereld. Zijn het er drie? Zijn het er vier? In geen geval meer dan vijf. Aangezien dit aantal dus beperkt is, moeten wij ons afvragen of men in het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst momenteel niet bezig is hooggekwalificeerde mensen aan de maatschappij af te leveren, mensen die noodzakelijkerwijze werkloos zullen moeten zijn, eenvoudig omdat de mogelijkheden niet voorhanden zijn om hen aan het werk te stellen.

Wij moeten dus de vraag stellen of wij in dat verband niet meer algemeen vormend moeten gaan optreden en ervoor zorgen dat er voor die mensen een alternatief is buiten het enge beroepskader waartoe de opleiding hen op dit ogenblik voert.

Wat de sector van de dramatische kunst betreft en de subsidiëring zoals die op dit ogenblik geschiedt, bestaat er een probleem voor de kamertonelen. Wij weten dat er voorstellen van decreet zijn om deze subsidiëringsregeling te wijzigen en ook dat er vermoedelijk een ontwerp van decreet zal worden neergelegd.

Indien ik goed ben ingelicht dan houdt de verdeling, zoals zij door de heer Minister wordt voorgesteld, geen rekening met het advies van de Hoge Raad van Advies voor de Dramatische Kunst. Wij zouden graag van de heer Minister vernemen waarom hij dat advies naast zich heeft neergelegd.

Voor de sector van de musea is er gelukkig een groeiende belangstelling van de educatieve diensten. Toch moeten wij er de aandacht op vestigen dat ook de aangroei van de collecties dient te worden gewaarborgd, niet alleen omdat een museum dat zich respecteert inhoudelijk moet blijven groeien wil het volwaardig en representatief zijn, maar ook omdat het aankopen van kunstwerken geen bestedingskrediet is maar wel een investeringskrediet en voorzeker het meest renderende investerings-

krediet in het openbaar beleid. Ook daar moeten wij erover waken dat de kwaliteit gegarandeerd blijft, en dat de gewone, de materiële uitrusting van de musea in orde is.

Hier zou ik opnieuw een lans willen breken zoals ik dit in de Commissie heb gedaan, voor het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen. Het is een formidabel museum, maar het wordt toch tijd dat de publieke opinie weet dat er daar nog altijd geen verlichting is aangebracht. Wordt het geen tijd dat het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten over één van de elementaire zaken gaat beschikken, met name een heel gewone verlichting!

Musea zijn belangrijk, maar wij moeten niet alleen trachten mensen naar de musea te brengen, wij moeten ook de musea dichterbij de mens brengen. Dat veronderstelt tentoonstellingen en dit in meerdere categorieën: enerzijds de grote **prestigetentoonstellingen** in binnen- en buitenland waarvoor, zo geloven wij, het voorziene krediet niet voldoende is. Inderdaad, met het krediet dat op dit ogenblik beschikbaar wordt gesteld, zal het bepaald moeilijk zijn meerdere zaken tot stand te brengen en zullen de activiteiten dienen beperkt te worden tot één, of maximaal twee grote manifestaties. Anderzijds, zullen wij ook moeten overgaan tot het organiseren van meer kleinere, rondreizende tentoonstellingen, die inderdaad dichterbij de mens kunnen gebracht worden. Deze tentoonstellingen dienen niet ondergebracht in grote zalen, maar wel op plaatsen waar de mens zich bevindt, bijvoorbeeld in de culturele centra, of waar de culturele verenigingen, de vrijetijdsgroepen hun activiteiten ontplooiën.

Wij moeten niet alleen belangstelling hebben voor de tentoonstellingen waarvan de organisatie voorzien is, maar ook voor deze die wij in het eigen taalgebied willen organiseren. Wij moeten niet alleen belangstelling hebben voor wat wij in het buitenland gaan doen, maar ook voor wat wij in dit land bij de andere taalgroep willen organiseren, zodanig dat men ook daar een beter inzicht krijgt in wat de Vlaamse cultuur betekent, en alzo, langs deze weg, de verstandhouding tussen de twee cultuurgemeenschappen in dit land in de hand kan werken.

Wat betreft het hoofdstuk sport en vrijetijdsbesteding, Mijnheer de Minister, drukken wij de hoop en verwachting uit, dat de inspanningen op dat gebied vooral zullen gaan naar de amateursport, naar de liefhebberij, naar de ontwikkeling van het sportbeoefenen door een zo groot mogelijk deel van de bevolking. Wij weten allen, op een heel ander terrein dan dit waar wij het vandaag over hebben, dat de beroepssport in feite de overheidssteun niet nodig heeft. Indien de beroepssport de overheidssteun moest nodig hebben, moet deze niet komen van het departement Cultuur, maar eventueel via Economische Zaken, via gewestelijke kredieten of economische kredieten, want beroepssport is gewoon een economische bezigheid geworden.

Voor de permanente vorming geldt natuurlijk het

basisprincipe dat wij enerzijds niet moeten komen tot het afbreken van wat er bestaat en er bestaat zeer veel, ook bijvoorbeeld door de **vakbondorganisaties**, door de verschillende mutualiteiten, door de grote organismen die zich achter de culturele verspreiding hebben gevormd en gevestigd. Wij moeten die werken steunen en wij moeten er anderzijds voor zorgen dat de infrastructuur, die moet tot stand gebracht worden door de gemeenten, door de provincies, door de ondergeschikte besturen, degelijk is. Wij moeten er voor zorgen dat van die infrastructuur degelijk gebruik kan gemaakt worden en dat kan bij voorbeeld door de voorzieningen voor weddetoelagen.

Wij hebben nota ervan genomen dat de **B.R.T.-begroting**, die meer dan één derde van de totale som van de kredieten bedraagt, op een ander ogenblik zal worden besproken.

Wij moeten U zeggen dat wij **daarmede** gelukkig zijn, want op dit ogenblik staan die kredieten alleen als een globale post in de begroting, terwijl in de functionele begroting tot de laatste 10 000 F kunnen teruggevonden worden.

Wij moeten eraan toevoegen dat wij de procedure tamelijk vreemd vinden omdat wij nu de globale bedragen gaan stemmen en wij naderhand de verdeling van die globale kredieten zullen bespreken, wat niet meer zal kunnen zijn dan een academische bespreking, vermits het bedrag dan al zal zijn toegekend.

Ik durf de hoop uitdrukken dat wij volgend jaar, als wij minder in tijdnood zitten, dan het nu het geval is, tot een gezonde normale procedure zullen kunnen terugkeren.

Mijnheer de Minister, waarde Collega's, cultuur betreft de globale mens. Het cultuurbeleid zoals het hier wordt voorgesteld is naar het oordeel van onze fractie, inderdaad op die globale mens gericht. De socialistische fractie zal dan ook dit ontwerp goedkeuren. (**Applaus bij de leden van de meerderheid**)

De Voorzitter. — De heer Diegenant heeft het woord.

De heer Diegenant (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, Heren Ministers, waarde Collega's, ik geloof dat ook reeds de vorige sprekers er zich over akkoord verklaarden dat onze Minister voor Cultuur op het vlak van de begrotingen inderdaad reeds merkwaardige inspanningen geleverd heeft en ook de C.V.P.-fractie, die mij afgevaardigd heeft, is deze mening toegedaan.

Het is zó dat wij 1972 als **een** overgangsjaar mogen bestempelen, vooral wat betreft de samenstelling van de culturele dotatie in het raam van de culturele autonomie.

Tot nu toe zijn daar niet minder dan 7 departementen bij betrokken. Daarom is het onze wens dat elk van de betrokken Ministers, van volgend jaar

af, duidelijk zou omschrijven wat tot de culturele dotatie behoort en dat hij deze omschrijving zo ruim mogelijk zou zien.

Tevens is het duidelijk dat het bij de besteding van deze middelen door een gecoördineerd en planmatig beleid moet komen, als een *conditio sine qua non*, voor de functionele werking van onze culturele autonomie.

Onze fractie meent ook te mogen zeggen dat de Minister een begrotingsslag heeft gewonnen en dit zowel binnen de Regering als voor het Parlement. Het is misschien niet overdreven erop te wijzen dat op drie maanden tijd niet minder dan drie begrotingen door hem werden behandeld. Voor de begroting van 1971 beweerden sommigen dat het slechts om een formaliteit ging. Vandaag bespreken wij de begroting voor het jaar 1972, misschien niets te vroeg, maar toch nog vóór het reces. Men deelt ons mede dat het begrotingsvoorstel voor 1973 zo goed als klaar is, zodanig dat wij voor deze begroting zullen komen tot een normale en open bespreking, en van dit jaar af dan ook tot een normale toestand. Beter nog dat er voor gezorgd werd dat de culturele autonomie, die dan toch zeer duidelijk door onze fractie gewild werd, van bij haar aanvang normaal en in alle openheid kan functioneren.

Ook de manier waarop de begroting opgesteld werd, werkt die openheid in de hand.

Naast een beknopte economische wordt ons immers een functionele begroting voorgelegd.

Deze functionele begroting geeft een beter inzicht in de werking en vergemakkelijkt daardoor het toezicht van het parlement.

In de commissie bleek trouwens dat het een uitstekend werkinstrument was bij de bespreking. Het is ook opvallend dat de economische begroting in vergelijking met vorig jaar, zowat met de helft ingekort werd, vooral dank zij groeperingen van artikels.

Deze technische omwerking laat een vlottere werking toe, ook met de computer, en zal ons wellicht van een gecompliceerd bijblad besparen. We meenden ook nog te moeten vermelden dat de Minister op een bijzonder actieve wijze alle commissievergaderingen bijwoonde, en de leden de ruimste informatie verschafte.

Dit om te onderstrepen hoezeer werd bijgedragen tot een vlotte en efficiënte werking van ons Cultuurparlement.

Een paar bemerkingsen nu in verband met het bedrag van de begroting. De criteria voor de verdeling van de dotatie tussen het Vlaamse en het Waalse Parlement zijn werkelijk verbeterd. Ze zijn objectiever geworden. Het bedrag van de begroting nam ook daardoor toe met ongeveer 28 % in vergelijking met 1971. De belangrijkste stijgingen vinden wij terug in de sector van het kunstonderwijs en van de permanente vorming, sector die de sport, de jeugd, de volwassenenvorming en het biblio-

theekwezen omvat. Die sectoren vinden in het Vlaamse landsgedeelte bijzonder intensief bezetting. Wij menen nochtans dat voor al deze activiteiten er evenwel een dringende nood aan infrastructuur bestaat en vooral een polyvalente ontmoetingsinfrastructuur waarbinnen vele cultuuruitingen onderkomen kunnen vinden. Die infrastructuur is tevens dienstig in de sector van de voortdurende vorming. Wij durven stellen dat de verdere culturele evolutie van onze gemeenschap in een enorm belangrijke mate door deze infrastructuur wordt geconditioneerd. We durven dan ook aandringen op nieuwe realisaties op dit vlak, gespreid over gans Vlaanderen en met aandacht voor Vlaams Brabant dat nog wat achteraan hinkt, maar niet beter vraagt dan uw gordel van smaragd te zien aanvullen. We denken hierbij aan het Oosten zowel als aan het Westen van Brussel, zowel de „kleine vier” zoals ze zich wel eens noemen, Kraainem, Sterrebeek, Sint-Stevens-Woluwe en Wezembeek-Oppem, als het Pajottenland, gebieden die op dit ogenblik door vestigingen, ondermeer de ziekenhuizen van de U.C.L. en de U.L.B., aan de grens van de Brusselse agglomeratie, worden bedreigd. Deze dreiging kan alleen geweerd worden door een degelijke uitbouw van het socio-cultureel leven van de Vlaamse bevolking.

Inderdaad, vanuit Vlaams Brabant is het maar een stap naar Brussel. Een stad waarvan wij blijven houden, niettegenstaande het spijtige anti-Vlaamse karakter van een groot deel van haar mandatarissen. De Vlamingen te Brussel blijven er leven onder moeilijke omstandigheden, willen zij zichzelf blijven. De installatie van de Brusselse cultuurcommissie zal de Vlaamse werking te Brussel ongetwijfeld nog efficiënter maken. Op de 11 leden van deze commissie zijn er weliswaar 4 RB-Vlamingen. Uiteraard zal hun invloed niet zo groot zijn, maar misschien worden het wel cultuurambassadeurs.

Ik zou de Minister dan ook willen verzoeken deze commissie een zo ruim mogelijke armslag te willen verlenen. Ik geloof dat wij de cultuurcommissie kunnen vertrouwen en daarom wou ik aan de heer Minister vragen of het in zijn bedoeling ligt de lokaal-Brusselse socio-culturele infrastructuur die het Rijk er heeft verwezenlijkt, aan de cultuurcommissie over te dragen. Waarbij ik denk aan de speelpleinen, de muziek- en tekenacademie, de Beurschouwburg, het contact- en cultuurcentrum.

Ten slotte is mijn fractie de mening toegedaan dat de culturele autonomie nog verder dient uitgebouwd, onder meer door onderzoek van de gemeenschappelijke cultuurbegroting. Het komt ons voor dat op deze gemeenschappelijke begroting nog heel wat posten voor verdeling in aanmerking komen. Hierbij denk ik onmiddellijk aan de begroting voor culturele internationale betrekkingen.

Het is normaal dat elke gemeenschap in dit land op een eigen wijze bepaalt hoe ze naar buiten treedt. Het is inderdaad een elementair recht dat elke

gemeenschap vanuit zichzelf naar buiten treedt, ook al gebeurt dat in het buitenland door bemiddeling van Belgische ambassades.

Mijnheer de Minister, op deze vragen zien wij met belangstelling uw antwoord tegemoet, zoals wij tevens met veel belangstelling uw werking ten bate van onze Vlaamse cultuurgemeenschap hebben gevolgd.

De Voorzitter. — De heer Van In heeft het woord.

De heer Van In (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, mijn zeer korte tussenkomst is alleen bedoeld om mijn wrevel uit te spreken ten opzichte van de Regering en vooral ten opzichte van de Minister die deze begroting moet verdedigen, nopens het feit dat hij niet bij machte is het pakket dat hem door de wet op het stuk van de cultuur-aangelegenheden werd toegemeten, ten volle uit te bouwen. Ik verklaar mij nader.

In het artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 vinden wij onder het laatste lid, opsomming 10, de benaming „vrijtijdsbesteding en toerisme”. Nu stellen wij vandaag vast dat, terwijl ons nog een hele reeks elementen uit andere begrotingen geput zullen voorgelegd worden, wij niet kunnen verwachten dat er een begroting van een soort commissariaat-generaal voor toerisme zal worden voorgelegd. Niettemin ben ik zo vrij — misschien een beetje voorbarig — de begroting van Verkeerswezen ter zake na te zien. Ik stel vast dat op het stuk van het sociaal toerisme een gans pakket aan sommen is weggelegd, wat in wezen thuishoort in deze begroting. Ik moet u niet overtuigen nopens het belang van deze zaak, vooreerst, omdat wij het kunnen situeren qua sommen — het gaat inderdaad voor de Waalse en de Vlaamse sectoren samen over een begroting van een half miljard — maar daarnaast nopens het impact die deze problemen op de bevolking hebben.

U zult mij niet tegenspreken wanneer wij vooropstellen dat het toerisme als dusdanig zonder twijfel thuishoort onder de elementen die wij vandaag bespreken, over de vrijtijdsbesteding die er deel van uitmaakt. Anderzijds zal u met mij kunnen aannemen dat aangezien voor de zeer omvangrijke bestedingen alleen reeds aan eigen mensen, inwoners en taken, tien miljard worden uitgegeven — aangezien mijn cijfers dateren van 1967 veronderstel ik dat zij nu reeds verdubbeld zijn — wij ons de vraag kunnen stellen in welke mate, door de opbrengst van diegenen die ons land komen bezoeken, dit cijfer is verhoogd, rekening houdend met de stijging van het toerisme als dusdanig.

In welke mate dragen manifestaties zoals het Festival van Vlaanderen of internationale tentoonstellingen bij tot het verlichten van de inspanningen die door lokaal, interlokaal of internationaal toerisme worden gedaan?

Ik meen dat het de plicht van deze Regering is, als zij ons voor culturele autonomie wil warm maken, zo vlug mogelijk het pakket dat wij haar hebben toebedacht, onder te brengen in deze culturele begroting en ervoor te zorgen dat wij een overzicht krijgen van de cijfers en inspanningen die ter zake kunnen en moeten gebeuren.

De Voorzitter. — De Minister van Nederlandse Cultuur heeft het woord.

De heer Van Mechelen (Minister van Nederlandse Cultuur) **(op het spreekgestoelte).** — Mijnheer de Voorzitter, waarde Collega's, vooreerst wens ik de verslaggever te bedanken voor de grote ijver die hij aan de dag heeft gelegd om zijn verslag tijdig klaar te krijgen en meteen voor het duidelijk overzicht van de langdurige besprekingen welke in de **Commissie** voor de Begroting van dit Cultuurparlement aan mijn begroting 1972 werden gewijd.

Verder wil ik ook de zeer vele leden van deze Commissie bedanken die op zeer actieve wijze zijn tussengekomen in de bespreking zowel in de Commissie als in de algemene vergadering. Waar de heer Vanhaegendoren stelde dat er tenslotte geen voldoende kans was om deze begroting te bespreken, moet ik hem antwoorden dat ik in de Commissie meer dan 50 vragen mondeling heb beantwoord en dat ik laat-tijdig ingekomen vragen — nog een dertigtal — schriftelijk heb beantwoord.

Wellicht zijn niet alle antwoorden volledig volgens de inzichten van de ondervragers, maar ik geloof alleszins dat de Commissie in elk geval een inspanning heeft gedaan om deze begroting te bespreken. Inderdaad, het voorleggen van een functionele begroting — en ik ben blij dat verschillende sprekers hierover iets hebben gezegd — heeft ongetwijfeld de besprekingen geholpen.

Een eerste belangrijk punt dat naar voren kwam bij zeer vele sprekers — met name bij de heren Vanhaegendoren, Van Elewyck en Diegenant — heeft betrekking op de begroting als dusdanig en de vormgeving van deze begroting.

De heer Vanhaegendoren heeft zich ietwat laatdunkend uitgelaten over wat hij heeft genoemd „het ongunstige akkoord Paris-Paris-Van Mechelen”. Ik wens alleszins het geachte Lid te laten opmerken dat ik nog altijd betrekkelijk fier ben over dat ongunstige akkoord, want het is vooreerst tijdens dit akkoord dat de vroegere fifty-fifty verdeling voor altijd werd doorbroken en wij thans staan voor een nog betere situatie.

Het regeerakkoord voorziet inderdaad dat de begrotingen van Nationale Opvoeding en van Culturele Zaken volgens vaste criteria worden opgesteld.

Voor de onderwijsuitgaven, gaat dit op basis van de behoeften. De grote stijging van de uitgaven van ons kunstonderwijs en de vroegere onderschatting waarover U het had, zijn te wijten aan het feit dat wij

vroeger geen subsidiëring hadden op basis van de behoeften.

Ten tweede, de andere culturele uitgaven met betrekking tot voortdurende vorming zijn inderdaad als het ware gecopieerd op de verhouding van het vorig jaar in Nationale Opvoeding.

We kunnen hier alleszins een gunstig perspectief openen want indien u meent dat in de sector van het onderwijs wij voortdurend staan met een achterstand, lopen wij deze achterstand in ieder vlak in en het is vanzelfsprekend dat deze verhouding voor onze gemeenschap gunstig zal gewijzigd worden. En dan is er de derde schijf van kredieten waarvoor wij niet zo onmiddellijk zien dat daar criteria bestaan en die 50 % worden verdeeld voor Radio en Televisie, Kunsten en Letteren, Internationale Culturele Betrekkingen en Wetenschappelijke Activiteiten.

Ik meen dat dit belangrijk is om even aan te stippen omdat daaruit blijkt hoe wij een stap verder zijn dan wat tijdens de vorige legislatuur mogelijk was en dat wij resoluut naar zuiver objectieve criteria uitgaan.

De heer De Clercq heeft met betrekking tot onze begroting zich zorgen gemaakt dat de Cultuurraad niet de bestemming van de kredieten kan aangeven. Ik zou het achtbaar Lid willen zeggen dat het amendement volledig behouden blijft. Daar wordt niets aan veranderd.

Een tweede vraag die hij gesteld heeft en waar ik wil op antwoorden, betreft het Cultuurpact.

Het is duidelijk dat er een overeenkomst bestaat tussen de verschillende ondertekende partijen; dat dit een initiatief wordt van de Wetgevende Kamers zelfs niet van de Regering, en daarenboven wil ik vermelden dat wij een aantal decreten voorbereiden die in een aantal basissectoren aan deze objectieve criteria een werkelijke basis zullen geven, want de beste basis van objectiviteit is een decreet dat door de meerderheid gestemd is geworden.

Wat nu de vraag betreft gesteld door de heer Vanhaegendoren betreffende de plaatselijke culturele werken. Wij hebben de sommen in verband hiermee opgevoerd alhoewel mijn persoonlijke filosofie in de andere richting gaat.

Mijn filosofie bestaat erin dat de lokale culturele werken door de lokale besturen moeten gefinancierd worden; dat de regionale werken van volksopleiding door de provincie of eventueel de federatie moeten gesubsidieerd worden en dat de nationale instellingen door het Rijk moeten gesubsidieerd worden. Maar in afwachting van deze regeling dachten wij dat het fout zou zijn de plaatselijke initiatieven zo maar aan zichzelf over te laten.

De heer Van Elewyck heeft een zeer pertinente vraag gesteld namelijk in verband met het advies van de Raad van State ten aanzien van het ontwerp van decreet over het bibliotheekwezen.

Ik heb niet nagelaten dit probleem aan de aandacht van de heer Eerste Minister te onderwerpen.

U mag overtuigd zijn, Mijnheer Van Elewyck, dat de Regering weldra een beslissing zal treffen maar het is voor mij zonder meer duidelijk dat de culturele autonomie en de decretaire bevoegdheid niet lam kunnen gelegd worden.

De heer Van Elewyck heeft een vraag gesteld over de vorming in de dramatische kunst en of zij niet tot een inflatie van gediplomeerden zou leiden. Hiervoor schijnt er, op dit ogenblik, nog geen gevaar te bestaan, alhoewel wij daarmee rekening moeten houden.

In diverse persberichten lees ik dat vooral onze Franstalige landgenoten hierover ten zeerste bekommerd zijn omdat zij minder aan hun trekken kunnen komen in eigen land dan de Nederlandstaligen.

Het probleem is gesteld en wij zullen daaraan ongetwijfeld onze aandacht besteden.

Wat de musea betreft, is er een krediet ingeschreven.

Wat de rondreizende tentoonstellingen aangaat, is het zo dat wij nu reeds een vijftal bestaande tentoonstellingen hebben in de verschillende steden van het land, die dus niet in de gevestigde musea komen, maar bijvoorbeeld in vakantiecentra, zodanig dat de musea hierdoor naar de mens gaan indien de mens niet naar de musea wil komen.

Wat de sport betreft, is het inderdaad zo dat onze belangstelling in hoofdzaak uitgaat naar de recreatiesport. Ik kan u mededelen dat wij op een viertal jaren de subsidies voor de recreatiesport verviervoudigd hebben. Dit neemt echter niet weg dat wij voor topatleten een vergoeding bij werkverlet toekennen opdat zij aan de olympische normen zouden kunnen beantwoorden.

U hebt ook over de B.R.T. gesproken, Mijnheer Van Elewyck. Terecht hebt u deze procedure vreemd genoemd. Wij denken er ernstig aan voor 1973, voor de B.R.T. een functionele begroting aan uw bespreking voor te leggen, zodanig dat het veel duidelijker, klaarder en doorzichtiger zou zijn en dat het democratische recht van dit Cultuurparlement hierdoor ten zeerste zou gevrijwaard blijven.

De heer Diegenant heeft hier ook verschillende problemen naar voren gebracht, waarvan de permanente vorming één van de meest belangrijke is. Inderdaad, naast het kunstonderwijs is de stijging van onze uitgaven in 1972 het grootst in deze sector, omdat wij deze sector fundamenteel als prioritair hebben gesteld.

U vraagt ook aandacht voor Vlaams Brabant. Ik zou U een tiental initiatieven kunnen opsommen die reeds in Vlaams Brabant bestaan, die van **Machelen** over Meise naar verschillende andere gemeenten gaan. Maar er valt nog heel wat te verwezenlijken: de gordel van smaragd is te verstevigen.

Doch ik geloof dat onze aandacht vooral naar Brussel moet gaan. U hebt daarover een vraag gesteld en dit was ook het geval voor de heren Van Elewyck en Vanhaegendoren. Ik meen dat wij inderdaad staan voor een kernpunt en zou U daarover het volgende willen zeggen. Artikel 72 van de wet van

26 juni 1971 met betrekking tot de organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten bepaalt de oprichting en de installatie van twee Cultuurcommissies te Brussel, één voor de Nederlandstalige en één voor de **Franstalige** gemeenschap, en dat in de dotatiewet een speciale afdeling voor Brussel zou worden voorzien. In de dotatie 1972 is er 13 1 miljoen voorzien. Van deze 131 miljoen komen 80 miljoen voor op de begroting van de Nederlandse Cultuur. Wij hebben zeer precieze berekeningen gemaakt wat de lokaliseerbare culturele initiatieven aangaat binnen het raam van de 19 gemeenten van het hoofdstedelijk gebied Brussel. Ik bedoel: de Koninklijke Vlaamse Schouwburg, het Cultuur- en Contactcentrum, de **Beursschouwburg**, de speelpleinen, verschillende instellingen van kunstonderwijs en zo verder.

Er zijn daarnaast nog andere kredieten welke naar Brussel gaan, maar die moeilijk uit de globaliteit kunnen worden gehaald, omdat wij niet precies weten welke gedeelten in de subsidiëring van de grote nationale werken van volksopleiding naar de bewoners van de Brusselse agglomeratie gaan. Een ander criterium zou eveneens vals zijn namelijk dat wij als toelage aan Brussel zouden neerschrijven wat te Brussel wordt uitbetaald, want zeer vele grote organisaties hebben hun hoofdzetel te Brussel.

Zodra de Nederlandse cultuurcommissie van Brussel gestructureerd zal zijn — over een drietal weken, geloof ik — is het mijn voornemen om een permanent overleg te organiseren met het bureau van deze cultuurcommissie en dit zowel wat betreft de werking, de begroting, de infrastructuur en de activiteiten van deze commissie.

De culturele commissie van Brussel verwerft een grote vorm van autonomie en het is mijn mening dat deze vorm van autonomie in deze cultuurcommissie er toe kan leiden de Nederlandse cultuur te Brussel meer mogelijkheden te geven. Want ik geloof dat het Nederlands karakter van Brussel alleen maar door de Nederlandstalige Brusselaars zelf op een voldoende wijze kan worden gewaarborgd. Ik behoor zelf tot deze Vlaamstalige Brusselaars, en ik geloof dat degenen die uit de provincie komen zich niet op directe wijze **daarmede** moeten inlaten. Het zijn de Vlaamse Brusselaars zelf die dit moeten doen, maar het omgekeerde is evenmin waar, namelijk dat de Nederlandse cultuur te Brussel zich zou afzonderen, een eiland zou worden in de totaliteit van het Nederlands cultuurgegeven. Dit moet daarin geïntegreerd blijven.

Ik heb vroeger reeds de vraag gesteld of Brussel de tweede grootste Franse stad in de wereld zal worden, ofwel de hoofdstad van België dit wil zeggen de hoofdstad van Europa, een stad waar de twee grote cultuurentiteiten, de Romaanse en de Germaanse, elkaar ontmoeten. In geloof dat deze taak voor

Brussel is weggelegd, namelijk dat de Nederlandse en de Franse cultuur zich daar in volle onafhankelijkheid met elkaar kunnen meten.

De heer Van In heeft tenslotte een vraag gesteld, of beter hij heeft zijn wrevél uitgesproken over het feit dat de vrijetijdsbesteding en het toerisme voor een gedeelte bij het Departement van Cultuur zitten en voor **een** ander niet onbelangrijk gedeelte, bij het Departement van Verkeerswezen.

Ik zou het geachte Lid willen laten opmerken dat er in zijn geest blijkbaar enige verwarring bestaat tussen eensdeels de culturele autonomie en anderzijds de bevoegdheid van het Departement. Er is geen enkele twijfel dat de vrijetijdsbesteding en het toerisme tot het geheel van de culturele autonomie behoren.

Het is de heer Diegenant die gezegd heeft dat er nu reeds een gedeelte van de begroting van zeven Departementen een aandeel heeft in de globale dotatie van ons Cultuurparlement. Onder meer is daarin begrepen het Departement van Verkeerswezen. Ik zou U willen waarschuwen voor deze verwarring.

Cultuurautonomie is nog heel wat meer dan het Departement van Culturele Zaken en ik geloof zelfs dat het een verarming zou betekenen indien wij alle mogelijke culturele activiteiten in slechts één departement zouden willen onderbrengen.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik heb hiermede getracht op de meeste vragen die hier vandaag werden gesteld, een antwoord te geven.

Wij staan inderdaad met dit Cultuurparlement voor een zware taak en een grote verantwoordelijkheid. Ik had daarstraks reeds de gelegenheid om te zeggen dat wij een tiental decreten voorbereiden om deze als ontwerpen van bij het begin van het nieuwe **werkjaar** aan dit Parlement ter bespreking voor te leggen.

Wij willen uitvoering geven aan datgene wat in het regeerakkoord geschreven staat en dat meteen de inspiratie is van het cultuurpact. Dit betekent dat deze ontwerpen van decreet, eens dat zij door deze Vergadering zouden gestemd zijn, verplichte uitgaven kunnen opleggen die voor de verdere ontwikkeling van de Nederlandse cultuur van het hoogste belang zijn.

Ik denk dat wij klaar moeten staan om dit werk te doen. Als wij geloven in deze cultuur en in hetgeen vandaag nog eens door zoveel sprekers is herhaald, als wij geloven in de mogelijkheid van de democratisering van de cultuur, zullen wij samen hierin slagen.

(Applaus op de banken van de meerderheid)

De Voorzitter. — Dames en Heren, aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten; thans gaan wij over tot het onderzoek van de artikelen.

TITEL 1. (*)
GEWONE UITGAVEN.

Artikel 1.

Voor de aan het begrotingsjaar 1972 verbonden en in titel 1 van de hierbijgaande tabel opgesomde gewone uitgaven betreffende de Sector Nederlandse Cultuur van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap worden kredieten bestemd, die de som van 2 181 000 000 frank belopen.

— **Artikel 1 wordt met Titel I van de tabel aangenomen.**

Art. 2.

In afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof:

1° mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 3 000 000 frank aan de buitengewone rekenplichtigen van het Departement verleend worden;

2° mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 4 000 000 frank aan de buitengewone rekenplichtige van de Dienst der Openbare Bibliotheken worden verleend.

— **Aangenomen.**

Art. 3.

De geldvoorschotten mogen gebruikt worden voor de uitkering van de lonen evenals voor de betaling van de schuldvorderingen voortvloeiend uit overeenkomsten die 15 000 frank niet overschrijden.

De uitgaven van allerlei aard, die voortvloeien uit de toepassing van artikel 27 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, mogen betaald worden met geldvoorschotten. De geldvoorschotten, ter beschikking gesteld van het Bestuur van Kunsten en Letteren, alsmede van de Rijksmusea ressorterend onder dit bestuur, voor de aankoop van kunstwerken of collectievoorwerpen mogen uitgaven dekken tot een maximumbedrag van 50 000 frank.

Gelet op het dringend karakter der in het vooruitzicht gestelde uitgaven en in afwijking van het gewijzigd artikel 15 der wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten verleend worden aan de rekenplichtige belast met de vereffening der hulpelden en toelagen van sociale aard evenals aan de buitengewone rekenplichtige van het Bestuur van Kunsten, Letteren, Volksopleiding en Jeugd, voor de vereffening der hulpelden toegekend aan kunstenaars en geleerden.

— **Aangenomen.**

Art. 4.

De eventuele overschotten van de kredieten verleend aan de verschillende musea van België voor de aan-

(*) De bij de begroting behorende tabel wordt gepubliceerd in bijlage tot dit nummer van de Handelingen.

koop van kunstwerken of collectievoorwerpen mogen als toelage gestort worden in de kassen van deze instellingen.

— **Aangenomen.**

Art. 5.

De weddetoelagen der personeelsleden van het kunstonderwijs mogen in de vorm van vaste uitgaven, uibetaald worden wanneer de ordonnantiën van kredietopening nog niet konden gevisieerd worden.

— **Aangenomen.**

Art. 6.

De vergoedingen wegens begrafeniskosten, alsmede de geboortetoelagen mogen op dezelfde wijze uibetaald worden als de bezoldigingen der belanghebbenden.

— **Aangenomen.**

Art. 7.

De beschikbare saldi van de kredieten voor het begrotingsjaar 1971 en de vorige jaren, bestemd voor de uitkering van de weddetoelagen, werkingstoelagen en uitrustingstoelagen, overgedragen krachtens de wettelijke bepalingen, kunnen eventueel zonder onderscheid van begrotingsjaar de meeruitgaven dekken van de overeenstemmende rubrieken van de jaren 1972 en vorige. Op de kredieten voor het begrotingsjaar 1972 met dezelfde bestemming, kunnen insgelijks uitgaven betreffende vorige jaren worden aangerekend op voorwaarde dat de overgedragen saldi van deze laatste opgebruikt zijn.

Het eventueel beschikbaar overschot van de kredieten voor het begrotingsjaar 1972 bestemd voor de betaling van de weddetoelagen, werkingstoelagen en uitrustingstoelagen voortvloeiend uit de toepassing van de bepalingen der wet van 29 mei 1959 betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs, kan op de volgende jaren worden overgedragen.

— **Aangenomen.**

Art. 8.

De kredieten uitgetrokken voor de uitbetaling van de weddetoelagen aan het gesubsidieerd officieel onderwijs eensdeels, en aan het gesubsidieerd vrij onderwijs anderdeels, mogen in eenzelfde sectie, bij koninklijk besluit overgeschreven worden van de ene op de andere naar gelang van de behoeften van de diensten.

Zulks geldt eveneens voor de overeenkomstige werkingstoelagen.

De kredieten uitgetrokken voor de uitbetaling van toelagen aan de openbare bibliotheken van de gemeenten en provincies, enerzijds, en aan de vrije openbare bibliotheken, anderzijds, mogen in eenzelfde sectie, voor toelagen van dezelfde aard, bij

koninklijk besluit overgeschreven worden van de ene op de andere naar gelang van de behoeften van de diensten.

— **Aangenomen.**

Art. 9.

In afwijking van artikel 30 van de wet van 29 mei 1959, mag de Koning maatregelen treffen om aan de priesters en geestelijken behorend tot het kunstonderwijs een weddetoelage toe te kennen die rekening houdt met het voordeel van de restructuratie der weddeschalen voorzien voor het overeenkomstig lekenpersoneel.

— **Aangenomen.**

Art. 10.

Al de inkomsten voortkomende van de terugbetaling van de voorschotten aan sommige filmproducties, alsook de inkomsten voortkomende van films waarvan het departement over de rechten beschikt, dienen gestort te worden op de speciale fondsen daartoe geopend op titel IV — Afzonderlijke sectie. Deze fondsen mogen gebruikt worden voor de hulp aan de filmproductie, zoals het bepaald is onder titel I — Gewone uitgaven, van de hierbij gevoegde tabel onder artikel 33.43, sectie III.

— **Aangenomen.**

TITEL II.

BUITENGEWONE UITGAVEN.

Art. 11.

Vastleggingskredieten worden bestemd ten bedrage van 160 500 000 frank onderverdeeld overeenkomstig titel II van de tabel van dit decreet.

— **Artikel 11 wordt met Titel II van de tabel aangenomen.**

Art. 12.

Ordonnanceringskredieten voortspruitend uit de verplichtingen aangegaan ter uitvoering van de door dit decreet en de vroegere wetten verleende machtigingen worden bestemd ten belope van 120 000 000 frank, onderverdeeld overeenkomstig titel II van de tabel van dit decreet.

— **Aangenomen.**

TITEL IV.

AFZONDERLIJKE SECTIE.

Art. 13.

De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij dit decreet, worden geraamd op 1 900 000 frank voor de ontvangsten en op 700 000 frank voor de uitgaven.

— **Artikel 13 wordt met Titel IV van de tabel aangenomen.**

Art. 14.

De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven in titel IV van de tabel gevoegd bij dit decreet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel of van de littera die betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het visum van het Rekenhof worden voorgelegd worden door het teken A aangeduid.

— **Aangenomen.**

NAAMSTEMMING

De Voorzitter. — Dames en Heren, wij gaan thans over tot de naamstemming over het gehele ontwerp van decreet houdende de Begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1972 — Sector Nederlandse Cultuur.

Uitslag van de stemming :

142 leden namen deel aan de stemming.

99 leden hebben geantwoord JA.

41 leden hebben geantwoord NEEN.

2 leden hebben zich ONTHOUDEN.

Bijgevolg wordt het door de Cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap aangenomen.

Hebben JA geantwoord : HH.

Akkermans	Dequeecker
Anseele	De Saeger
Blanckaert K.	De Vidts
Bode	Devos (Mej.)
Boel	Dewulf
Bogaerts Aug.	Dhoore
Bourgeois	Diegenant
Calewaert	Duerinck
Callebert	Eyskens
Carpels	Férrir
Chabert	Gelders
Claeys D.	Gerits
Claeys W.	Henckens
Coens	Houben
Cools	Hulpiau
Cooreman	Kelchtermans
Coucke	Lagae
d'Alcantara	Laridon
Danschutter	Lindemans
De Backer	Major
Van Ocken (Mw.)	Mangelschots
De Bondt	Markey
Declercq T.	Mathys
Decoux	Monard
De Kerpel	Nauwelaerts-
De Mey	Thues (Mw.)
Deneir	Nyffels
De Nolf	Peeters

Ramaekers
Roelants
Rombaut
Rutten
Smeers
Smets
Suykerbuyk
Swaelen
Tanghe
Temmerman
Van Acker A.
Vanackere L.
Van Bogaert
Van Daele
Vandekerckhove
Van den Eynden
Vandenhove
Van der Aa
Vanderborgh
Vander Bruggen
Van Dessel
Van Doninck
Van Elewyck

Van Elslande
Vangronsveld
Van Herreweghe
Van Hoeylandt
Van Hoorick
Vanijlen
Van Lent
Van Mechelen
Vannieuwenhuyze
Vanthilt
van Waterschoot
Verbist
Verhaegen G.
Verhaegen J.
Verhenne
Verlackt-Gevaert (Mw.)
Verleysen
Verspeeten
Versteede
Vranckx
Willems
Wijninckx

Hebben NEEN geantwoord: HH.

Baert
Boey
Bonnell
Claes L.
Clerckx
Colla
Coppieters
Daems
De Baer
De Clercq W.
De Facq
Diependaele
Goemans
Grootjans
Hardy
Hendrickx
Jorissen
Kempinaire
Kickx
Kuijpers
Leys

Maes R.
Mattheysens
Pede
Poma
Roosens
Sels
Slegers
Van der Eecken-
Maes (Mw.)
Van der Elst
Vanderpoorten
Vandezande
Van Geyt
Vanhaegendoren
Van Lidth de Jeude
Van In
Van Leemputten
Van Steenkiste E.
Van Steenkiste L.
Wannyn
Wouters

Hebben zich ONTHOUDEN: HH.

Babylon Raskin

De Voorzitter. — De Leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden van hun onthouding te doen kennen.

De heer Raskin. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb afgesproken met mevrouw Craeybeckx-Orij.

De heer Babylon. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb afgesproken met de heer Fernand Vandamme.

De Voorzitter. — Dit ontwerp van decreet zal ter bekrachtiging aan de Koning worden voorgelegd.

BEGROTING VAN DE CULTUURRAAD VOOR DE NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1972

De Voorzitter. — Dames en Heren, in verband met de eigen dotatie van de Cultuurraad moet ik U vragen de bespreking ervan uit te stellen. Het blijkt dat er nog nieuwe contacten nodig zijn tussen de vier Voorzitters over de concordantie die wenselijk zou zijn tussen de behandeling in Kamer en Senaat en de Cultuurraad. Meteen zouden ook nog enkele gegevens moeten worden uitgewisseld met de fractievoorzitters. Kan mijn voorstel tot verdaging worden aangenomen? (*Instemming*)

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Dankwoord

Behalve de vraag om uitleg van de heer Kuijpers zijn wij aan het einde van onze werkzaamheden gekomen. Maar ik wil onmiddellijk al de personen bedanken die tot de goede werking van de Cultuurraad hebben bijgedragen; in de eerste plaats de leden van het Bureau en de fractievoorzitters voor de wijze waarop zij hebben samengewerkt. Tevens wens ik mijn dank uit te spreken aan al de leden van het personeel van Kamer en Senaat en van de eigen Cultuurraad die hun diensten hebben verleend voor het goede verloop van deze zaak. Meteen wens ik Uzelf, uw gezin, evenals de leden van het personeel en hun families een aangename vakantie toe.

De heer L. Vanackere, secretaris, neemt plaats aan het Bureau.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER KUIJPERS TOT DE HEREN MINISTERS VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE EN VAN NEDERLANDSE CULTUUR OVER DE VERWARDE TOESTAND DIE HEERST BIJ HET TOT STAND BRENGEN VAN DE TELE-DISTRIBUTIE OF KABELTELEVISIE.

De Voorzitter. — Aan de orde is de vraag om uitleg, overeenkomstig artikel 49 van het Reglement, van de heer Kuijpers tot de heren Ministers van Posterijen, Telegrafie en Telefonie en van Nederlandse Cultuur over de verwarde toestand die heerst

bij het tot stand brengen van de tele-distributie of kabeltelevisie.

De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer Kuijpers (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte Vergadering,

Het is haast symbolisch dat de rij „vragen om uitleg” of interpellaties in de Cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap aanvangt met een onderwerp dat de komende jaren van het hoogste belang zal zijn voor ons volk en de héle wereld : uitwisselen van beschavingsverworvenheden door middel van de elektronica.

Inderdaad, de kabeltelevisie — en niet de tele-distributie zoals een „verbelgisch” woord het ons leert — kent een vrij jonge geschiedenis; einde 1948 werd ze voor het eerst in Amerika met handelsdoeleinden toegepast, in deze staat gebeurde dit in de Naamse agglomeratie. En sedert enkele maanden wordt iedere gemeenteraad „geteisterd” met verwarde debatten en touwtjestrekkerij rond dit probleem. De enkele bladzijden koninklijk besluit van 24 december 1966 zijn hun enige houvast. Rond de „gedachte kabeltelevisie” is er een grote eensgezindheid, deze houdt echter op wanneer men over de uitbatingsvormen moet oordelen. Partij-onderrichtingen wegen zwaar door en de gebruiker — die vooraan zou moeten staan, zeker bij deze ontwikkelingsgang — is wéér eens de hulpeloze in een ondoorzichtig, anti-democratisch krachtenspel. De gas-, water- en elektriciteitsbedeling vormt sedert jaren een schoolvoorbeeld hiervan; de telefoon- en telegraafdiensten een ander.. . Maar in België wegen de belangen van de kapitaalsgroepen en de machtshonger van de politici zwaarder dan de verzorging van de belangen van de kijker en dan de toekomst van onze gemeenschap in de elektronische wereld. Bij wijze van voorbeeld deze ene toepassing, zo uit de weekbladpers opgestoken: Coditel is een afdeling van de machtige elektriciteitsverdelers Intercom; Coditel verzorgt nu reeds de tele-verdeling in vele Brusselse gemeenten; bij de leiding van Coditel zijn er zeer sterke personenbindingen met de Brusselse krantenwereld... Het eeuwig refreintje : macht en geld!

1. Na deze inleidende beschouwingen willen we even in het buitenland gaan kijken hoe men daar tewerk gaat.

In Nederland en Duitsland staan én de P.T.T. én de Bundespost, die in deze landen de controlerende en richtinggevende organen voor alle radio- en TV-verbindingen zijn, uiterst voorzichtig tegenover de tele-verdeling, die in geen van beide landen tot nog toe enige kansen heeft gekregen, tenzij in Nederland onder proefondervindelijke vorm. In ernstig en diepgaand commissiewerk wordt daar aandacht besteed aan de belangen van de gebruiker en de rol van de TV-verdeling in het raam van de elektronische toekomstontwikkeling. Net lijk in Amerika denkt men

aan toekomst-kabelnetten, die niet alleen en zelfs niet in de eerste plaats bestemd zijn om TV-programma's te verdelen, doch die tevens op grote schaal de open universiteit, de elektronische breinverrichtingen, de brand- en inbraakbeveiliging en zovele andere diensten zullen mogelijk maken.

Dit is echter totaal uitgesloten met de eenvoudige eenwegsnetten, zoals die totnogtoe in deze staat werden gebouwd. Ze worden immers zo goedkoop mogelijk gebouwd en uitsluitend met het oog op het bekomen van zo snel en zo hoog mogelijke winsten. Wanneer binnen enkele jaren het ogenblik van moderne dubbel-richting kabelnetten zal aangebroken zijn, zullen de bestaande teledistributienetten als TOTAAL verouderd moeten afgebroken worden.

De heer Wijninckx. — Dat is technisch juist.

De heer Kuijpers. — Acht de heer Minister het niet van het grootste belang, met het oog op de belangen van de gebruiker en op de toekomstige elektronische ontwikkeling van ons land, net lijk in Nederland en Duitsland en zeker op E.E.G.-vlak, dit probleem grondig in te studeren en ondertussen de verdere bouw van alle uitsluitend op winstbejag beluste eenrichtingsnetten te verbieden of althans van de uitbater de verplichting tot ombouwmogelijkheid naar tweeweegsnetten te eisen? Daarenboven lijkt het ons onzinnig om dit land te laten overwoekeren door een „woud van maatschappijen en intercommunales”, zoals de heer Johan Flerackers dat betitelde in de „Trefpunt”-uitzending van 15 april jongstleden. Het bewijst dat velen het niet ernstig menen met de uitbouw van nieuwe bestuursstructuren — agglomeraties en federaties — en met de heraanpassing van de bestaande. Inderdaad, het is nu overvloedig bewezen dat de verschillende intercommunales aan de rechtstreekse controle van de bevolking ontsnappen. Het bestuur van een intercommunale wordt immers uitsluitend bepaald door de bestuursmeerderheden van de aangesloten gemeenten. De intercommunale heeft zich niet te verantwoorden tegenover de minderheid, zoals het schepencollege in een gemeenteraad dit wél moet doen. Kabeltelevisie is een dienstverstreking aan de héle bevolking en de uitbating ervan moet door de héle bevolking kunnen gecontroleerd worden.

2. En zo komen we tot een tweede punt van ons betoog: de kabeltelevisie blijkt nu reeds een monopolie te zijn voor enkele machtsgroepen.

In zijn advies van 27 juni 1966 heeft de Raad van State nochtans herhaald dat er geen sprake kan zijn van monopolie bij de uitbating van verdelingsnetten voor kabeltelevisie.

In de praktijk is het echter zo dat het voor een mogelijke kandidaat-uitbater van een tweede, het geldelijk niet interessant is om daarin geld te beleggen wanneer reeds een eerste net uitgebouwd wordt.

Daarenboven is het zo dat de meeste kabeltelevisie-netten uitgebaat worden door intercommunales.

Waar nu een tweede uitbater de toestemming van de betrokken gemeente(n) nodig heeft om de kabels te leggen, is het niet moeilijk zich in te denken hoe deze gemeentebesturen tegenover hun mogelijke mededinger zullen optreden.

Dit wijst erop dat ook hier de praktijk totaal van de leer verschilt en dat in werkelijkheid elke kabeltelevisie een stevige monopoliepositie inneemt. De eerste gevolgen zijn nu reeds bekend: tal van firma's overtreden regelmatig en ongestraft de schikkingen van het koninklijk besluit van 24 december 1966. Zo worden bijvoorbeeld de technische kwaliteitsnormen en de signaal-ruisverhoudingen niet geëerbiedigd.

Wat denkt de Minister te doen om in de toekomst de geregelde overtreding van de wet door praktisch-monopolistische instellingen te beletten en misbruiken uit te schakelen?

3. En zo geraken wij bij de aansluitingskosten en tarieven.

Vindt U het normaal, geachte Vergadering, dat de aansluitingskosten schommelen tussen 500 frank bij de ene verdeler en 1 200 frank bij de andere verdeler?

Vindt U het normaal dat sommige tele-verdelers nu reeds ronduit verklaren : „Na drie jaar mag worden verwacht dat het bedrijf zal werken zonder verliezen...” en dit zonder vaste verzekering dat de kijker de eerste bevoorrechte zal zijn bij deze „winstverdeling”! De hele geschiedenis van onze „Dure Elektriciteit” schijnt nu nog geen lessen voor de toekomst te bevatten. En dan maar praten over democratie, socialisering enz. . . ; eens te meer: woorden zijn geen oorden. Wél schrijft artikel 16 van het koninklijk besluit van 24 december 1966 voor dat de Minister de maximale tarieven bepaalt. . .

In de praktijk hebben verschillende verdelers deze bepalingen omzeild en verschillende tarieven opgelegd in verhouding tot de mogelijkheid om min of meerdere programma's te ontvangen !

Waar nu precies de hele reclame van de kabeltelevisie-uitbaters neerkomt op een opgeschroefd beloven van 10 tot 20 programma's, en in de praktijk dat „toekomstig groot aantal programma's” zelfs hun enige of althans belangrijkste **bestaansverantwoording** blijkt te zijn, lijkt het ons ongehoord dat de uitbaters op de hierboven omschreven manier aan de gebruiker bijkomende rekeningen voorleggen en zo misbruik maken van hun praktische **monopolstelling**. Tenslotte wat betekenen de onkosten van een programma méér of min, verdeeld over al de aangeslotenen?

Kan de heer Minister ons mededelen welke maatregelen hij denkt te nemen om elke tarief-uitbuiting te verhinderen?

4. Nadat dit land onoordeelkundig overspannen werd met een web van hoogspanningslijnen en versierd met telefoonpalen door niet-samenwerkende

intercommunales, gaan dezelfde mensen zich plots opwerken als de beschutters van land- en stedschoon. Het doet ons denken aan de reclame van de benzineverdelers voor „zuivere lucht” . . . Inderdaad, het verdwijnen van de antennewouden is één van de hoofdpunten van de kabeltelevisie-wervers. . .

De verdwijning van deze dakantennes zal wel tientallen jaren in beslag nemen. Lang niet iedereen wenst op de kabeltelevisie aan te sluiten, de deelnemers kunnen na een proeftijd hun abonnement opzeggen en niemand kan een vrij burger het recht op de eigen antenne betwisten. Nochtans is de gedachte waardevol. Maar, ongelukkig verschijnen nu naast — en gedeeltelijk in de plaats van — de antennewouden lelijke kabels met weinig-sierlijke versterkerkasten, die de gevels helemaal ontsieren en merkt men kabelstraatoverspanningen, die veel meer dan welke dakantenne het stedschoon in 't gedrang brengen. De reden is zeer duidelijk: dergelijke kabellegging is véél goedkoper dan de ondergrondse en brengt de T.D.-uitbaters veel meer zaad in 't bakje.

Artikel 10 van het koninklijk besluit van 24 januari 1967 geeft de Minister het recht te eisen dat de netten met ondergrondse kabel zouden worden aangelegd. Meent de Minister niet dat het goed ware van dit recht gebruik te maken, wil hij bereiken dat de bevolking de argumenten van stedschoon ernstig zou opnemen?

5. En ja, eenmaal het grondgebied bezaaid met TV-verdelingsnetten, zal praktisch gans de bevolking kijken bij de genade-van-de-kabel ! In geen enkel domein is het gevaar en de mogelijkheid voor censuur en willekeur zo groot als bij de kabeltelevisie, en het zal nog gloeien wanneer het binnenkort mogelijk wordt op elk ogenblik ingeblikte cassettenprogramma's in te schakelen. Nu reeds, via hiërarchische druk op personeelsleden-technici, is het op elk ogenblik mogelijk onder voorwendsel van een „technisch defect” een ongewenste uitzending te knippen of dusdanig te storen dat ze ongenietbaar wordt. Mocht de heer Minister van oordeel zijn dat dergelijke dingen in dit land ondenkbaar zouden zijn, dan verwijzen we onder meer naar de B.R.T.-uitzending „Pentatlon” die plaats vond te Heist-aan-Zee vóór enkele weken en volgens wettelijke verplichting ook door de teledistributiemaatschappij „Coditel” werd doorgezonden. Op een bepaald ogenblik, toen gesproken tekst met satirisch karakter werd uitgezonden, werd het geluid gedurende 35 seconden door Coditel onderbroken. Bij navraag zal de heer Minister wellicht stuiten op het klassieke „technisch defect” of op „ongeschoold personeel” of iets dergelijks. Toen „De Vlaamse Leeuw” de lucht in ging bleek dit voor Coditel staatsgevaarlijk te zijn. Het ging hier over ons nationaal lied. . .

De heer Calewaert. — Natuurlijk, is dat staatsgevaarlijk als hij de lucht in gaat.

De heer Kuijpers. — Wij hebben dus de proef op de

som, Heer Minister. Tijdens een B.R.T.-reportage over kabeltelevisie, antwoordde onlangs een schepen op een vraag van de reporter „Wie dan de buitenlandse programma's zou kiezen” koudweg: „ Wij zullen zelf kiezen welke buitenlandse programma's worden doorgegeven”. Ook voor deze uitlating, door duizenden kijkers gehoord, zal bij navraag wel een gepaste verklaring voorhanden zijn. Van „censuur” gesproken..

Zonder enige twijfel zullen de teledistributies, hoe talrijker ze worden en hoe zwaarder de macht van hun monopolie zal gaan wegen, een bestendige bedreiging vormen voor de vrijheid van opinie en voor de democratie.

Meent de Minister niet dat deze kwestie voor de toekomst van zo een enorm belang kan zijn dat ze grondig zou moeten uitgewerkt worden in het raam van onze pluralistische samenleving?

6. Ook de publiciteit voor de kabeltelevisie verdient een grondig onderzoek. — En de heer Minister is van publiciteitsproblemen de laatste weken niet gespaard gebleven! — Men zou de zeer misleidende publiciteit voor de kabeltelevisie, die rechtstreeks inwerkt op de consumptiedrang van de verbruiker, als een voorbeeld van deze tijd kunnen beschouwen, ware het niet dat het belang op een heel ander vlak ligt dan dit van het „klassieke pakje waspoeder”. Het lijkt ons daarom ten eerste gegrond dat men vanwege de verdelingsmaatschappijen ook bij hun publiciteit grotere ernst zou eisen, en dit zoveel te meer wanneer ze uitgaat van een gemeentelijke regie of intercommunale. Het aanleggen van een kabelnet wordt meestal in zo een vorm aangekondigd dat de inwoners in de mening zijn dat het een „kwestie van morgen” is. Onder invloed van verwarrende mededelingen stellen ze de aankoop van een TV-toestel uit. Ze wachten met de bouw van een antenne „in afwachting van de kabel”, die hen de hemel op aarde belooft. Het onmiddellijk gevolg is een grote onzekerheid bij een hoop zelfstandigen en fabrikanten, om wiens lot zich zeker niet die partijen bekommeren die anders zo gemakkelijk aan 't huilen gaan wanneer een of ander bedrijf gesloten wordt, omdat daar blijkbaar enige stemmen te rapen zijn.

Kan de Minister van de gemeentebesturen die een TV-verdeling willen uitbaten, niet eisen de handelaars en technici van hun grondgebied daarin te betrekken?

In dit verband willen wij sterk de aandacht vestigen op de toestand van verschillende firma's in de televisiebouw. De grote internationale elektronica-trusts dreigen de kleine, gespecialiseerde firma's lam te leggen. Inderdaad, de multi-standaardapparaten worden hoofdzakelijk door deze kleine firma's vervaardigd. Zij zijn wereldbekend door hun hoge technicietswaarborgen en worden voor 95% in Vlaanderen vervaardigd.

Tegen alle democratische stelregels in, werd door sommige intercommunales langs de „gepaste kana-

len” het gerucht verspreid dat de eigen antenne zou verboden worden, zodat de eenvoudige man werkelijk gelooft dat hij gedwongen is bij het kabelnet aan te sluiten! In andere gevallen werd verklaard, bijvoorbeeld door de schepen van een grote Westvlaamse stad, dat men overwoog een speciale belasting te heffen op de private antennes.

Zijn dat in de ogen van de Minister niet typische staaltjes van volksmisleiding en machtsmisbruik?

Als voorbeeld verwijzen we naar de „Mededelingen aan de Bevolking” van 5 april 1972, ondertekend door de burgemeester van de gemeente Muizen:

„Zoals bekend uit de kranten heeft de stad Mechelen enkele dagen geleden een overeenkomst afgesloten met de elektriciteitsmaatschappij E.Z.A., onder vorm van een gemengde intercommunale, tot oprichting van een Teledistributienet VHF-UHF, dat de ontvangst van een 20-tal programma's garandeert. Kortelings zullen op het stadhuis Mechelen dienaangaande besprekingen gevoerd worden met de omliggende gemeenten.

„Alhoewel Muizen als Brabantse gemeente aangesloten is bij een andere intercommunale (Asverlec) zal ook voor onze inwoners een oplossing kunnen gevonden worden. Wij raden dan ook ten eerste aan geen dure ontvangstantennes meer te plaatsen, zeker niet in de aangebouwde kommen en wijken”.

7. Het begeerde doel van de kabeltelevisie is bij velen de buitenlandse programma's.

Wanneer totnogtoe een persoon zich tot de R.T.T. wendde met verzoek om tussenkomst in geval van radiotechnische storing van zijn TV-ontvangst, werd hem geantwoord dat de Regie haar tussenkomst uitsluitend moest beperken tot storingen die optreden bij ontvangst van de nationale zenders.

Men zou voor deze houding begrip kunnen opbrengen, ware het niet dat dezelfde Regie terwille van kapitaalkrachtige privé-firma's of intercommunales met politieke invloed met de grootste haast een straalzendernet wil bouwen om daarmede Franse, Duitse en Britse programma's binnen te halen, uitsluitend ten behoeve en ten voordele van deze firma's.

In dit verband veroorloven we ons volgende vragen te stellen:

1° Is vanwege de bevoegde Franse, Duitse, Britse en Nederlandse overheden geen vergunning vereist voor dergelijke straalnetten? Zijn ze toegelaten door het Oslo-plan?

2° Indien de bouw van dure zendernetten nu plots mogelijk blijkt, was het dan niet eerder verantwoord geweest op gepaste plaatsen kleine relais-zenders te bouwen, die op een verstandige manier buitenlandse programma's zouden overgebracht hebben en die met betrekkelijk eenvoudige antennes ook door de gewone kijker zouden kunnen ontvangen worden?

3° Ten aanzien van de grootmoedigheid van de

R.T.T. tegenover de machtige teledistributies onder privé- of intercommunale vorm, valt het op dat het ook na welhaast twintig jaar TV-zendactiviteit nog steeds niet mogelijk blijkt te zijn te zorgen voor een degelijke ontvangstmogelijkheid van de Waalse R.T.B.-programma's in alle hoeken van Vlaanderen, en omgekeerd, van de B.R.T.-programma's in Wallonië.

Heeft de heer Minister hiervoor een verklaring?

4° Verder lijkt het wel eigenaardig dat men, terwille van diezelfde kapitaalkrachtige organismen blijkbaar van het standpunt uitgaat dat alle Belgen geniale meertaligen zijn, die zonder moeite elke Engelse show of Duitse film zonder Nederlandse of Franse ondertitels kunnen begrijpen.

Nochtans leert ons de praktijk dat de Frans-talige R.T.B.-zender in Vlaanderen naar verhouding zeer weinig gegeerd wordt om de eenvoudige reden dat de R.T.B. pertinent weigert de door haar uitgezonden filmen van Nederlandstalige opschriften te voorzien.

Hoe wil de Minister dit in de toekomst oplossen?

8. Artikel 14 van het koninklijk besluit van 24 december 1966 bepaalt dat elk „normaal” TV-toestel op de kabeltelevisie moet kunnen aangesloten worden. Door allerhande uiteenlopende omschrijvingen trachten de TV-verdelers te bereiken dat het „normaal” TV-toestel op HUN net zal werken. Ze oefenen zelfs druk uit op de TV-fabrikanten, opdat deze hun toestellen zodanig selectief zouden bouwen dat ontvangst op alle zagezegde nabuurkanalen mogelijk wordt. Wat tot gevolg zou hebben dat de toestellen voor de gebruiker duurder worden, maar dat de firma's daartegenover op een eenvoudige en beterkope manier hun beloften van „zoveel programma's” zouden kunnen vervullen. Het is in alle technische middens echter bekend dat dergelijke nabuurkanaal-ontvangst voor de aangeslotene een bestendige bron van storing en ergernis zal betekenen en op langere duur onhoudbaar.

Is het niet mogelijk dat de heer Minister in dit verband een juiste omschrijving zou laten uitwerken van wat als „normaal” toestel moet beschouwd worden? En dat dit niet kunstmatig duurder mag worden terwille van de hogere winsten van de verdelende firma's; ook dat bij verhuizing van de betrokkene naar welke hoek van het land ook, op elke plaatselijke kabeltelevisie kan aangesloten worden, zonder voor de betrokkene bijkomende onkosten te veroorzaken?

9. Nog enkele bedenkingen en vragen omtrent de kabeltelevisie en R.T.T.-controle. De eerste kabeltelevisienetten in ons land werden reeds gebouwd voor een twaalf jaar en ze werden toen — naar onze mening terecht — gemotiveerd doordat het in de betrokken gebieden met normale antennes niet mogelijk was een behoorlijke TV-ontvangst te verzekeren.

Maar de laatste jaren, en natuurlijk vóór de vorige gemeenteraadsverkiezingen, werd in vele gemeenten aangekondigd over te gaan tot de bouw van distributienetten, die ondertussen uit de grond gestampt werden en waarvan bekend is dat ze onder vele opzichten niet voldoen aan het koninklijk besluit van 24 december 1966.

Kan de heer Minister ons hieromtrent mededelen :

1° Werd voor elk van deze netten de vereiste aanvraag ingediend?

2° Werden deze installaties regelmatig gecontroleerd door de daartoe bestemde technische diensten van de R.T.T.?

3° Indien ja, werden deze installaties in overeenstemming bevonden met het koninklijk besluit en de overeenstemmende technische CEBEC-normen?

4° Indien niet, in welke gevallen werden welke maatregelen getroffen ten aanzien van de overtreders?

5° Indien geen maatregelen werden getroffen, welke zijn de redenen daarvoor?

10. En tot slot, het koninklijk besluit van 24 december 1966 verbiedt TV-reclame op Belgisch grondgebied. Dus zijn de verdelers verplicht de reclame uit de buitenlandse programma's te lichten. De praktijk leert ons dat dit de laatste tijd ongestraft en stilzwijgend toegelaten wordt.

Kan de heer Minister mij melden welke maatregelen hij in dit verband voorziet?

Zo, geachte Vergadering, dit is dan voor dit selecte publiek een korte bespreking van een tiental problemen rond de kabeltelevisie. Buiten dit alles hebben we nog niet gesproken over de technische aspecten van deze zaak. Nochtans zijn deze van het hoogste belang voor de gebruiker; de techniek van de kabeltelevisie wordt op dit ogenblik overgelaten aan:

1° de machtigste groepen;

2° de prijsvorming;

3° en zonder zicht op de toekomst.

Na dit alles menen wij dat het de hoogste tijd is om een commissie samen te roepen met deskundigen uit de B.R.T. — wat gaat het lot van ons omroepbestel zijn in wedijver met het buitenland? —, de producentenwereld en met gebruikersgroepen. Zo zullen wij dan in dit Cultuurparlement een stevig advies ontvangen waarop de nodige en sluitende decreten kunnen gebouwd worden. **(Applaus op de banken van de Volksunie)**

De Voorzitter. — De Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie heeft het woord.

De heer Anseele (Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie) **(op het spreekgestoelte).** — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik moet er vooreerst de heer Kuijpers op wijzen dat hij mij enkele ogenblikken vóór het houden van zijn interpellatie de

tekst daarvan heeft ter hand gesteld, maar dat dit niet overeenstemt met de nota die hij mij heeft bezorgd. Ik heb niets tegen het houden van een interpellatie, maar dan moet men mij daarvan vooraf verwittigen. Er werden mij nu een reeks technische vragen gesteld waarop ik niet direct het antwoord kan geven.

De heer Van Elewyck. — Ingevolge artikel 49 van het Reglement moet de tekst van de vraag aan de Minister worden overgemaakt.

De heer Anseele (Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie). — Ik heb er niets tegen dat een Lid een interpellatie houdt, maar ik kan hem het antwoord niet geven op al zijn vragen aangezien ik daarvan voorafgaandelijk geen kennis had.

De heer Kuijpers. — Ik had U vier weken geleden een nota overgemaakt waarin vragen werden vermeld.

De heer Anseele (Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie). — Maar deze nota is thans een tekst van tien bladzijden geworden die ik slechts enkele minuten geleden heb gekregen. Dat is geen ernstig werk.

Ik wil U thans antwoorden op de vragen waarvan ik voorafgaandelijk kennis had gekregen. Het antwoord dat ik U verstrek, is mede gegeven in naam van mijn Collega voor Cultuur, de heer Van Mechelen.

De antwoorden zijn de volgende :

Bij vraag 1: Het aanleggen en exploiteren van teledistributienetten is gereguleerd door het koninklijk besluit van 24.12.1966 betreffende de netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen in woningen van derden. De tekst van het voorontwerp van dit koninklijk besluit werd opgesteld door een commissie waarin zowel de openbare diensten als de particuliere groeperingen, welke bij de radio- en televisiedistributie belang hebben, waren vertegenwoordigd.

Deze commissie vergadert thans opnieuw om technische normen voor de distributie van uitzendingen in kleur en van stereouitzendingen uit te werken.

Bij vraag 2: Een vergunning voor teledistributie wordt toegestaan onder de voorwaarden bepaald bij voornoemd koninklijk besluit.

Bij vraag 3: In sommige netten werden reeds controles verricht om de technische kwaliteit van de verdeelde programma's na te gaan. Soms werd de aflevering van de vergunning verdaagd tot deze kwaliteit voldoende was.

Er werden nog geen gebreken vastgesteld die een strafmaatregel zouden wettigen. Anderdeels bepaalt artikel 31 van het koninklijk besluit dat de verdeler ertoe gehouden is, op eigen kosten, de werken tot

wijziging van de inrichtingen van het net voor distributie van radio-omroepuitzendingen welke eventueel door de bevoegde Minister worden voorgeschreven, uit te voeren of te laten uitvoeren. Worden deze werken niet binnen de vastgestelde termijn verwezenlijkt, dan mag de Minister ze op kosten, risico en gevaar van de verdeler doen uitvoeren.

Bij vraag 4: Afdeling 2 van het koninklijk besluit bepaalt welke programma's moeten en welke al dan niet mogen worden doorgegeven.

Deze voorschriften kunnen als volgt worden samengevat :

- a) behoudens in het geval van door de Regie van T.T. erkende onmogelijkheid moeten alle Belgische programma's integraal worden doorgegeven (artikel 20) ;
- b) alle buitenlandse stations die werken met een vergunning van het land waar zij gevestigd zijn, mogen doorgegeven worden, behalve :
 - 1° uitzendingen die het karakter van handelsreclame dragen ;
 - 2° uitzendingen van commerciële stations voor omgeroepen televisie-uitzendingen die door de bevoegde Minister worden aangewezen (artikel 21) ;
- c) het is de verdeler verboden een eigen programma door te geven of toestellen te houden welke televisieprogramma's kunnen verwezenlijken, registreren of weergeven (artikel 22).

De verdeler is verplicht in zijn vergunningsaanvraag de programma's te citeren die zullen doorgegeven worden.

Artikel 38 bepaalt dat de verdelers van ambtswege aan de door de Regie van T.T. afgevaardigde inspecteurs de gebeurlijke klachten van de abonnees of van derden moeten voorleggen.

Bij vraag 5: Zoals in punt 4c) vermeld mogen de verdelers luidens artikel 22 van het koninklijk besluit geen eigen programma doorgeven.

Anderdeels voorziet artikel 14 van dit besluit dat de verdeler verplicht is een of meer aansluitingen voorzien van eindontvangtoestellen, op eigen kosten, te verrichten en in goede staat van werking te onderhouden op de plaatsen welke hem door de Regie van T.T. worden aangewezen. Aldus kan bestendig controle worden uitgeoefend over de aard van de doorgegeven programma's.

Bij vraag 6: Het is een feit dat dicht bebouwde woonwijken gemakkelijker rendabel kunnen geëxploiteerd worden dan landelijke gebieden. Evenwel zij er in sommige streken van het land reeds tal van landelijke gemeenten waar een televisiedistributienet in opbouw is of eerlang zal worden opgericht. Het al dan niet realiseren van een distributienet in een bepaalde gemeente zal enerzijds afhangen van de mogelijkheid er een rendabel net op te richten doch anderzijds ook van het initiatief dat op dit stuk door

de gemeenteoverheid wordt genomen en de financiële inspanningen die zij eventueel bereid zou zijn hiervoor te leveren.

Het bestaan van teledistributienetten beïnvloedt geenszins de individuele ontvangstmogelijkheden. Door de B.R.T. zal er steeds naar gestreefd worden om het grondgebied en inzonderheid de dichtbevolkte agglomeraties zo goed mogelijk te bestrijken. Anderdeels ligt het niet in mijn bedoeling de oprichting of het behoud van individuele antennes te doen verbieden.

Bij vraag 7: Artikel 16 van het koninklijk besluit voorziet dat de bevoegde Minister de maxima tarieven bepaalt voor aansluiting en abonnement op het net. Ten einde te kunnen nagaan of de door de kandidaat-verdeler voorgestelde tarieven niet overdreven zijn, is elke vergunningsaanvrager verplicht ondermeer de volgende inlichtingen te verstrekken:

- a) het in het net te investeren kapitaal;
- b) de berekeningswijze van de tarieven;
- c) het verwachte aantal abonnees, wanneer het net zal voltooid zijn.

Ondanks de grote verscheidenheid van de netten wordt er naar gestreefd dat de maxima tarieven voor een zelfde aantal verdeelde programma's zo dicht mogelijk bij elkaar liggen.

Elke andere beperking van private initiatieven met winst oogmerken zou de efficiency van de exploitatie in het gedrang kunnen brengen en remmend werken op de toekomstige ontwikkeling van de televisie-distributie.

Bij vraag 8: Mochten de veelvuldige kabels de waarde van de landschappen schaden dan kan de Minister van P.T.T. bij toepassing van artikel 10 van het koninklijk besluit voorschrijven dat geheel of gedeeltelijk ondergrondse kabels moeten worden gebruikt.

Daarenboven kan ook de gemeenteoverheid ter gelegenheid van de onderhandelingen met de verdeler betreffende het gebruik van haar domein alle eisen stellen die zij nuttig acht.

Bij vraag 9: Alle aspecten van de kabeltelevisie worden aandachtig onderzocht. De toevloed van de aanvragen van verdelers om de straalverbindingen te realiseren die nodig zijn om programma's van ver afgelegen zenders te kunnen verdelen, schept problemen. Deze straalverbindingen kunnen inderdaad door interferenties andere straalverbindingen evenals bepaalde radio-elektrische netten waaronder die van de Regie van T.T. en van de B.R.T.-R.T.B. storen. Een ondoordachte uitbouw zou de oprichting kunnen belemmeren van de straalverbindingen die de Regie zinnens is voor eigen behoeften te realiseren en een verspilling van frequenties tot gevolg hebben. Ik heb dan ook beslist de overbrenging van de beelden in het nationaal net voor verberichtgeving te integreren. Hierdoor zullen niet alleen de geciteerde problemen verholpen worden

maar tevens zal dit een rationalisatie van de investeringen toelaten. Aldus werden met de verdelers vergaderingen belegd om een inventaris van de huidige en toekomstige behoeften op te maken, evenals de gewenste realisatietermijnen en om de beste oplossingen te vinden om deze behoeften te bevredigen, rekening houdend met de bestaande en ontworpen netten van de Regie van T.T., van B.R.T.-R.T.B. en van de distributiemaatschappijen.

De onderhandelingen met de verdelers, met het oog op het overnemen door de Regie van T.T., van de infrastructuur van de bestaande overbrengingsmiddelen en natuurlijk niet van de distributienetten zelf zijn thans aan de gang en op het punt om tot een goed einde te worden gebracht.

Op het internationaal vlak kan ik mededelen dat tijdens de conferentie van de Ministers van P.T.T. van de C.E.P.T. die op 11 en 12 april 1972 te Wenen werd gehouden, een resolutie werd aanvaard waarbij de Ministers worden uitgenodigd de aandacht van hun Collega's, tot wier bevoegdheid de wetgeving betreffende de auteursrechten en aanverwante rechten behoort, te vestigen op het probleem van de heruitzending per kabel van televisieprogramma's en deze te verzoeken inspanningen te doen om de belemmeringen uit te schakelen van de vrije doorgave van de programma's tegen een billijke vergoeding, indien nodig, door op internationaal vlak een wetgeving uit te vaardigen die de Europese samenwerking op dit stuk bevordert.

De Voorzitter. — Vraagt er nog iemand het woord?

De heer Anseele (Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie). — Het is een vraag, Mijnheer de Voorzitter, dan is er geen repliek.

De Voorzitter. — Het is een vraag om uitleg ingevolge artikel 49 van het Reglement.

De heer Kuijpers. — Inderdaad, in het Cultuurparlement heet een interpellatie een „vraag om uitleg”. De benaming is verschillend met het Nationale Parlement.

Ik dank de heer Minister voor zijn antwoord maar hij mag het niet kwalijk nemen wanneer ik zeg dat dit antwoord mij helemaal niet bevredigt.

De heer Minister verklaart daarnet dat hij niet op de hoogte zou zijn geweest van mijn vragen. Uiteraard valt deze vraag om uitleg langer uit dan mijn verzoektekst. Maar deze vraag om uitleg is gericht tot twee Ministers, en de vragen worden dan ook verdeeld. (**Ontkennend gebaar van de heer Van Mechelen, Minister van Nederlandse Cultuur**)

Er zijn een aantal vragen die gericht zijn tot de heer Minister van Nederlandse Cultuur en er zijn een aantal vragen tot de heer Minister die de Regie van T.T. onder zijn controle heeft.

De Voorzitter. — De regering is één.

De heer Kuijpers. — Mijnheer Anseele, U aanvaardt dat er een controle op de toegestane vergunning is, maar U geeft geen uitleg over het feit of deze controle reeds toegepast wordt. Zou ik daarop een antwoord mogen hebben?

De heer Anseele (Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie). — Ik zal U straks antwoorden.

De heer Kuijpers. — Wordt deze controle reeds uitgeoefend en welk is het resultaat?

Een woord nu over de buitenlandse programma's. U is wel bekend met het zeer sterke dossier van de Franse televisie, waar een heel schandaal aangaande de verdoken publiciteit naar boven is gekomen.

Mijn vraag was nu : — en ik heb dit heel duidelijk bij mijn verzoek vermeld — hoe gaat U handelen ten aanzien van deze buitenlandse programma's met hun publiciteit? Gaan deze programma's bevoorrecht zijn ten aanzien van de eigen programma's?

Een derde punt: waar gaan wij met ons eigen omroepbestel staan — want wij staan nog nergens — ten aanzien van de kabeltelevisienetten?

Volgend punt: ik hoor graag zeggen dat de investeringsnormen moeten weergegeven worden, maar dit zijn slechts dorre cijfers ! Welke controle ten voordele van de burger is er hierop? Uit uw antwoord blijkt geen enkele strekking daartoe.

Verder spreekt U over de centrale zendersnetten. Deze zouden interfereren.

Welnu, elkeen die van elektronica op de hoogte is, weet dat het absoluut niet zó is. Men weet zeer goed dat een hele gamma kanalen kan gebruikt worden zonder dat deze mekaar storen.

Een laatste puntje nog, Mijnheer de Minister, maar dan bent U nog niet van mij af, want ik hoop op de vragen waarop U geen antwoord hebt verstrekt, een schriftelijk antwoord te bekomen, betreft de oprichting van de commissie. Het klinkt nu toch al te gek dat wij hier horen dat er een commissie is opgericht en dat diegenen die er het nauwst bij betrokken zijn, met name de B.R.T., de producenten-firma's, de gebruikersgroepen, hier niet meer bij betrokken worden.

Dat is een aanfluiting in een tijd waar men meer en meer spreekt over inspraak.

Ik dank U reeds, Mijnheer de Minister, voor uw antwoord.

De Voorzitter. — De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer Van Elewyck (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, waarde Collega's, de vragen die de heer Kuijpers gesteld heeft, zijn zeer moeilijk te begrijpen. Ik zou eventjes willen beginnen met de beheersmethode in de teledistributienetten, of de kabel-TV-netten, zoals de heer Kuijpers die heeft uiteengezet.

Men moet toch weten dat er maar enkele beheers-

methoden bestaan. Een eerste methode is diegene waar onze voorkeur naar uitgaat, met name een nationale dienst. Dat is duidelijk. Een tweede beheersmethode is deze ofwel van een gemeentelijk bedrijf of in gemeentelijke regie. Een derde mogelijke beheersmethode is het in concessie geven aan een privé-onderneming.

Dan blijft er alleen de zuivere intercommunale waarin de gemeenten het zelf doen en zich daartoe verenigen en anderzijds de gemengde intercommunale waar de gemeenten ook privé-maatschappijen bij betrekken.

Nu heb ik de heer Kuijpers horen zeggen dat hij tegen gemengde intercommunales is gekant, maar hij is ook tegen de zuivere intercommunales gekant omdat die beheersvorm „ondoorzichtig” is. Dat is de uitdrukking die U, Mijnheer Kuijpers, hebt gebruikt. U wilt vooral voorkomen — zegt U — dat die kabel-TV in handen komt van machtige privé-groepen.

Dan is er echter een wonderlijk feit vast te stellen, met name dat in de grote gemeenten, waar de beheersformule voor de kabel-TV ter sprake kwam, het de Volksunie is die tegen de zuivere intercommunale heeft gestemd en dat in sommige gevallen — nietwaar, Mijnheer Goemans, — het de Volksunie is die de toetreding tot een zuivere intercommunale onmogelijk heeft gemaakt.

De heer Kuijpers. — Ik heb het niet tegen de vorm maar wel tegen de strekking van die methode.

De heer Van Elewyck. — Maar dat in andere gemeenten de Volksunie de voorkeur geeft aan een gemengde intercommunale.

Daarenboven is het in uw vraagstelling ook verwonderlijk dat U wel kritiek heeft op alles, maar dat U geen enkel positief element heeft naar voren gebracht; dat U heeft nagelaten te vertellen hoe U het wel allemaal zou organiseren.

De heer Kuijpers. — Dan hebt U mijn inleiding niet begrepen.

De heer Van Elewyck. — Dan zult U die in de toekomst eenvoudiger moeten maken.

De heer Kuijpers. — Ik zal U in het vervolg een tekst bezorgen.

De heer Van Elewyck. — Dat is bijzonder vriendelijk want daardoor zal ik de voorkeur hebben op de Ministers die in tegenstelling daarmee die tekst niet gekregen hadden.

Er is van de kant van de Volksunie dus alleen negatieve stellingname en geen enkel positief geluid.

Dan is er buiten dat punt ook op andere terreinen nog wel enige onzin verteld en één daarvan betreft de buitenlandse programma's, zoals die door een belangrijke zuivere intercommunale worden en zullen worden doorgestuurd.

Welnu, precies omdat in een zuivere intercommunale de eventuele financiële resultaten naar de gemeenschap teruggaan, precies daarom hecht men daar groot belang aan de kwaliteit.

Dat groot belang hechten aan de kwaliteit komt ondermeer tot uiting in een streven om een zo groot mogelijk aantal programma's te kunnen doorzenden.

Een zeer eenvoudige optelling wijst uit dat wij tussen dit en vijf jaar in ons land en in de omliggende landen samen in totaal tot maximaal 19 zenders zullen komen. Als men dan stelt dat men het in zo'n kabel-TV-net zo technisch wil organiseren dat er bij de abonent thuis 20 kanalen moeten kunnen bezorgd worden, in technisch uitstekende voorwaarden, kan men op dat ogenblik de abonent thuis een zo groot mogelijke keuze laten.

En die zo groot mogelijke keuze dat is precies de bedoeling van hen die de kabeltelevisie als openbare dienst willen organiseren. Dat U dat niet begrepen heeft, zal ik dan maar wijten aan dezelfde kwaal als waaraan ik daarstraks scheen te hebben geleden.

U heeft eventjes gesproken over de B.R.T. en ik moet U zeggen dat ik dit in het kader van een debat over de kabeltelevisie helemaal niet begrijp. De B.R.T. of de R.T.B. worden helemaal niet geschaad door de kabeltelevisie, integendeel. Zowel voor grootstedelijke gebieden als voor bepaalde plattelandsgemeenten zal het zo zijn dat de signalen technisch in veel betere voorwaarden bij de abonent bezorgd worden.

U zegt dat het een vorm van concurrentie wordt voor de B.R.T. Inderdaad, een concurrentievorm wat de kwaliteit betreft, een concurrentievorm waarbij de kijker, precies doordat hij de keuze zal hebben uit veel meer programma's dan vandaag het geval is, zich zal richten naar die zenders die hem naar zijn smaak, het meest te bieden zullen hebben. En het zal aan de B.R.T. zijn en aan de R.T.B. en aan elk van de andere zenders waarvan de programma's worden doorgezonden, om ervoor te zorgen dat precies zij hun programma's zo verzorgen dat de kijker naar hun uitzendingen gaat kijken. Dat is een concurrentie waarvoor geen enkele zender die naam waardig schrik moet hebben of beangstigd moet zijn. Ik zou alleen maar willen zeggen, Mijnheer Kuijpers, dat uw vraag mij erg is tegengevallen. Ik had gedacht dat U inderdaad naar de kern van bepaalde problemen die zich stellen zou zijn ingegaan. Ik heb U alleen maar negatieve kritiek horen uitbrengen en geen enkel alternatief horen naar voren brengen.

De Voorzitter. — De Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie heeft het woord.

De heer Anseele (Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie) *(op het spreekgestoelte)*. — **Mijnheer de Voorzitter**, Dames, Heren, ik zal zeker niet met de heer Kuijpers een discussie aangaan over elektronische toepassingen. Hij kent het waarschijnlijk zeer

goed, maar ik zou toch niet graag hebben dat hij zou denken dat wij technisch onbevoegd zijn op dat gebied, dat onze technici en ingenieurs daarvan niet op de hoogte zouden zijn en dat wij niet weten wat we moeten doen in dit land als wij een net van algemene distributie van programma's willen oprichten. De enige reden is niet dat wij interferenties hebben, maar bovendien is het land zo klein, en ik heb het verscheidene malen in de bijzondere Commissie voor P.T.T. van Kamer en Senaat uiteengezet, en ook het volume van de ether is beperkt. Wij hebben niet alleen straalverbindingen van B.R.T. en R.T.B., wij hebben er ook van het Belgisch leger, van de NATO en van andere diensten.

Wij hebben de eigen verbindingen van de Regie. Als wij dan beseft hebben dat wij zo een enorme serie van straalverbindingen moesten inrichten om de programma's over te brengen naar het Vlaamse land of naar een ander landsgedeelte, dan hebben wij onderhandelingen gevoerd met de distributeurs, en we zijn tot een zeer goed akkoord gekomen. Er zijn straalverbindingen die uitsluitend worden gebruikt voor het doorzenden op bepaalde uren van programma's van de buitenlandse TV, die we niet kunnen gebruiken voor het doorsturen van telefoonverbindingen, telexverbindingen enzovoort. Wat hebben wij dan gedaan? Aan al de inrichtende maatschappijen hebben wij gezegd: wij hebben de B.R.T. en de R.T.B. Wij zouden van de B.R.T. en de R.T.B. willen bekomen dat wij de opnamen van de programma's mogen doen met coaxiale kabels, dus niet met straalverbindingen, in de studio's zelf, zodat wij een perfecte kwaliteit kunnen garanderen aan de distributienetten. Ik geloof dat daartegen geen bezwaren zijn. Het is een zuiver technische kwestie.

Dan zouden de programma's van de B.R.T. en de R.T.B. rechtstreeks vanuit de studio's worden opgenomen. Dan moeten zij bijgevolg niet meer over de zenders gaan.

Er is geen sprake van de zenders af te schaffen of op nationaal plan een verbod op de antennes op te leggen. Misschien kan een gemeentebestuur dat doen, maar ik twijfel eraan of het dat recht heeft. Wij willen met ons nationaal net tot aan de distributiepunten komen met al de verschillende programma's. Vanaf die punten heeft de Regie van T.T. niets meer met de kabeltelevisie te maken en blijft de technische realisatie voor de distributeurs die de programma's moeten doorgeven. Onze nationale greep — indien ik mij zo mag uitdrukken — komt in vergelijking te staan met het nationaal net van de elektriciteitscentrales en zal voorzien en berekend zijn op de technische mogelijkheden die wij vandaag goed kennen en die wij in de toekomst mogen verwachten.

Het hangt niet van ons af of wij in de toekomst langs het nationaal net eventueel permanente programma's zouden doorgeven, maar wel van de betrokken departementen zoals Nationale Opvoe-

ding. Ook nog verschillende andere diensten hebben wij voorzien. Het is aan de distributenetten om zich aan te passen en dat door te geven.

Ik moet de geachte interpellant eraan herinneren dat hij in zijn laatste nota veel punten heeft aangehaald die uitsluitend tot de bevoegdheid van de gemeentebesturen behoren en bijgevolg onder controle komen van het departement van Binnenlandse Zaken. Ik ken weinig particulieren die een dergelijke exploitatie doen. Ik kan de heer Kuijpers wel zeggen dat wij een scherpe controle hebben doorgevoerd en zelfs verbod hebben opgelegd aan particulieren die de zaak slecht uitvoerden en wij opdracht hebben gegeven die distributie stop te zetten.

Inzake de vreemde programma's willen wij van deze gelegenheid gebruik maken om daarover enkele woorden te zeggen.

Het is niet zo eenvoudig als men zich inbeeldt. Die programma's worden opgenomen om op commerciële basis uitgebaat te worden. Men moet toegeven dat de distributieorganen niet zijn opgericht om deficit te maken. Langs de straalverbindingen neemt men vreemde programma's op die dan in een commerciële exploitatie moeten gebruikt worden. Reeds sedert lang wordt over die kwestie te Straatsburg gesproken maar men is nog niet tot een akkoord gekomen. Die teksten zijn niet duidelijk. Vandaag staan wij nu voor grote moeilijkheden. Persoonlijk heb ik onderhandelingen gevoerd met de Engelse Regering, maar de B.B.C. blijft de doorzending van Engelse programma's weigeren. Ondanks ons schrijven, ondanks ons aandringen bij de distributiemaatschappijen van kabeltelevisie te Veurne en Oostende, blijft men deze programma's uitzenden. Ik betreur het ten sterkste. Wij zullen tot conflicten met de Engelse Regering komen. Uiteindelijk zullen de Engelsen ook tegen ons maatregelen nemen waarvan Oostende ernstige nadelen zou kunnen ondervinden. Men moet toch niet zo ongeduldig zijn.

Op de Europese Conferentie van de Ministers van P.T.T. heeft de Nederlandse delegatie de zaak aangesneden. Ik was daar gelukkig om. Zowel Nederland als België hebben moeten vaststellen dat de andere landen zeer onverschillig tegenover de kabeltelevisie staan. Zij geloven niet zo erg in de toekomst en vinden dat de Europese Conferentie van de Ministers van P.T.T. zich daar niet moet mee bezighouden. Wij hebben een lange uiteenzetting moeten houden om het belang van deze dienst te onderstrepen en onze Collega's te doen inzien welke enorme toekomst erin schuilt. Nu hebben zij beslist specialisten aan te duiden om een inventaris op te maken van de verschillende problemen die zich inzake kabeltelevisie stellen.

Ik hoop dat daaruit een tekst zal komen die wij aan de Europese instanties kunnen voorleggen of die wij bilateraal kunnen bespreken met sommige regeringen of met de Engelsen. Nu zij tot de Gemeenschap

pelijke Markt zijn toegetreden, hebben wij meer hoop.

Men begrijpt mij niet altijd goed wanneer ik op gestelde vragen uitleg geef inzake de overname van de B.B.C.-programma's.

In principe is de Engelse Regering niet tegen het doorgeven van haar programma's. Maar zij staat voor een zeer moeilijke toestand. De syndicaten van de kunstenaars beweren dat men hen bedrogen heeft wanneer de regeling op het gebied van de radio-overname werd getroffen. Inderdaad als wij in Europa aan overname van onze radioprogramma's hebben gedaan, heeft men nooit het vraagstuk van de speciale vergoeding gesteld. Al de kunstenaars die voor de **micro** kwamen, hebben dat aanvaard. Maar wanneer wij thans een programma doorgeven met een commercieel doel — en wij moeten zeggen dat het waar is — dan vragen zij hun cachetten met 40, 60, 80 en zelfs 100% te verhogen. Zij hebben natuurlijk de macht in handen. Indien de B.B.C. via de Engelse Regering officieel toelaat haar programma's uit te sturen, dreigen zij niet meer voor de camera's te zullen verschijnen met het gevolg dat er geen programma's meer zullen zijn. Want het slaat niet alleen op België. U begrijpt dat zowel Duitsland als Nederland — Frankrijk in mindere mate — van zodra zij vernomen hebben dat wij bezig zijn een nationaal net van TV-distributie op te bouwen in België, hebben gezegd dat wij in dat geval gemakkelijk de B.B.C.-programma's naar Duitsland en Nederland kunnen doorsturen, als het technisch mogelijk is. We staan daar dus niet alleen voor een Belgisch vraagstuk.

Wij zijn nog steeds in onderhandelingen over dat punt. Het is niet zo eenvoudig als men wel denkt.

Ik hoop dat diegenen die vandaag aan distributie doen in Veurne en Oostende, zullen begrijpen dat zij ons een enorme dienst zouden bewijzen door deze tijdig stop te zetten, zodat wij tot een zeer goed Europees akkoord zouden kunnen komen.

Bij het Europees Akkoord van Straatsburg werd het rechtsprincipe vastgelegd dat men eventueel 25 % van de kosten van een programma mocht aanrekenen. Ik zeg eventueel want dit is nooit definitief vastgelegd.

Wij hebben een taciete toestemming gekregen om de Duitse uitzendingen, evenals de Nederlandse en de Franse over te nemen, zonder betaling. Wij hopen dat die toestand ongewijzigd zal blijven.

Ik wil hieraan toevoegen dat zowel te Straatsburg als in de onderhandelingen die elders werden gevoerd, altijd werd verklaard, zonder dat dit echter zeer juist werd omschreven, dat men de overgenomen programma's niet mag censureren en dat men ook geen gemengde programma's mag samenstellen. Het kan gebeuren dat in andere landen bij voorbeeld een gedeelte van de Nederlandse uitzendingen wordt overgenomen, dan weer een ander gedeelte van de Franse of van de Duitse uitzendingen, maar bij ons is een gemengd

programma niet toegelaten. Wij oefenen trouwens een zekere controle uit, teneinde dat te vermijden. Doch, het is niet zo eenvoudig. Moesten wij dit doen voor al de uitzendingen — en de heer Minister Van Mechelen beschikt in zijn diensten over een apparaat om dit te verwezenlijken — dan zouden wij controle moeten uitoefenen over tien verschillende netten. Wij beschikken wel over magnetofonen, maar het zou miljoenen kosten om elke dag, elk programma op te nemen, en dat vergoedt ons niemand. Het is dus niet mogelijk om het volledig te controleren. Wij moeten hier en daar controle uitoefenen, zo goed of zo slecht als het kan, maar ik herhaal het, het is niet zo eenvoudig.

Het spreekt vanzelf dat wij nooit censuur zullen uitoefenen. Er is geen sprake van. Dat recht hebben wij niet.

Een andere zaak. Indien de wetgeving belet publiciteit in de programma's op te nemen, dan zijn wij technisch gewapend om deze uit te schakelen op het nationale net. Dat is zeker.

Het spreekt vanzelf dat de distributiemaatschappij niet op ons net verplichtend moet aansluiten. Zij mag altijd haar eigen captatie doen, als zij vindt dat dit voor haar beter is. Dat staat haar vrij.

Ik denk nochtans dat zij alle zullen aansluiten en dat wij gemakkelijk tien en later veertien programma's zullen kunnen geven.

Ik hoop dat het met deze uitleg volstaat.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter. — Dames en Heren, wat onze toekomstige werkzaamheden betreft en de volgende openbare vergadering, mag ik voorstellen de vaststelling van datum, uur en agenda over te laten aan het Bureau en aan de Voorzitter? (*Instemming*)

— De vergadering wordt gesloten te 16 u. 45.

De Vergadering gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

VRAGEN

Schriftelijke vragen en antwoorden (Rgt. art. 51)

Vragen werden ingediend door de heren :

- Flamant en De Croo,
- Geldolf.

RECHTZETTING

Handelingen nr. 7 van 6 juni 1972

In de *Handelingen* nr. 7 van 6 juni 1972, blz. 196, linkerkolom, leze men de laatste twee regels als volgt : „Een debat als dit was dus een gelegenheid om eindelijk eens de kraan van de grieven open te zetten. ”

CULTUURRAAD VOOR DE NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

HANDELINGEN NR. 8

Vergadering van dinsdag 27 juni 1972

(Bijlage)

ONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE CULTURELE ZAKEN
VAN DE NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1972 —
SECTOR NEDERLANDSE CULTUUR

TABEL

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

Art.	TEKSTEN
-------------	---------

DEEL 1. — ONDERWIJS.**SECTIE I. — KUNSTONDERWIJS.****HOOFDSTUK 1. — CONSUMPTIEVE BESTEDINGEN.****§ 1. Ionen en sociale lasten.**

11.03	Bezoldigingen van het actief en ter beschikking gesteld personeel (met inbegrip van de bezoldigingen of lonen van het hulppersoneel, de toelagen voor hogere en bijzondere functies, de vergoedingen voor arbeidsongevallen — inbegrepen de uitkering van deze vergoedingen aan leden van de familie van het slachtoffer in geval van overlijden — alsook de verminderde bezoldigingen of lonen van het tijdelijk of hulppersoneel, in dienst door werkongeval getroffen)
11.04	Allerhande toelagen aan het Rijkspersoneel
	Totaal voor § 1

§ 2. Aankoop van niet duurzame goederen en van diensten.

12.01	Erelonen van advocaten en geneesheren. — Gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken. — Presentiegelden, reis- en verblijfkosten van niet tot de Rijksdiensten behorende personen. — Bezoldiging van niet tot de Administratie behorende deskundigen en prestaties van derden (met inbegrip van de uitgaven voor vroegere jaren)
12.02	Water, stoom, gas en elektriciteit. — Andere verbruiksuitgaven. — Frankering van brieven. — Telegrammen. — Abonnementen op de telefoon en telefoongesprekken. — Vervoer. — Belastingen. — Retributies
12.03	Onderhoudsuitgaven van lokalen, meubilair, materieel en machines. — Aanschaffen van werken en publikaties. — Abonnementen op dagbladen en officiële publikaties. — Kleine uitgaven voor materieel, bureaubenodigheden, drukwerken, inbindingen en onderhoudsprodukten. — Huur van roerende goederen (met inbegrip van de mecanografische installaties). — Publikaties door het Departement
12.04	Vaste en vloeibare brandstoffen, geleverd door bemiddeling van het C.B.B.
12.05	Bureaubenodigheden, papier, drukwerken, inbindingen geleverd door bemiddeling van het C. B. B.
12.07	Kleding geleverd door of zonder bemiddeling van het C.B.B.
12.10	Allerhande vergoedingen aan het Rijkspersoneel voor werkelijke lasten en materiële schade, evenals de vervoerkosten betreffende dienstreizen (met inbegrip van de bijdrage van de Staat-werkgever in de prijs van de sociale abonnementen)
12.12	Andere kleine bestuursuitgaven
12.13	Huur van onroerende goederen voor de verschillende diensten van het Departement. — Belastingen slaande op gebouwen van het Rijk of door hem gehuurd
12.14	Uitzonderingsuitgaven voor diensten en voor aankopen van nietduurzame goederen (werken en leveringen voor inrichting van nieuwe lokalen, verhuizingkosten, enz.)
12.20	Prijsuitreiking

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten per littera	per artikel	1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
161 747		103 327 (600)	87 130
409		438 (75)	220
<u>162 156</u>		<u>103 765 (675)</u>	<u>87.350</u>
	2 305	1 777	1 505
	2 835	2 570 (368)	1 879
	10 894	9 206 (123)	8 497
	2 403	2 105 (274)	1 816
	211	190	17'
	140	94	87
	548	463 (114)	355
	157	119	110
	700	300 (13)	250
	5 107	5 215 (1 141)	6 250
	307	263	262

TITEL I. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
12.21	Publiciteitskosten
12.22	Inrichtingskosten van de virtuositeitsprijs van de Regering
12.23	Verzekering van de leerlingen.
12.24	Schoolreizen en uitstappen
12.25	Sociale voordelen
12.26	Inrichting van tentoonstellingen door de Rijksinrichtingen voor Onderwijs van de Plastische Kunsten
12.27	Aankoop van kleding en toneeluitrusting. — Uitgaven van dezelfde aard
	Totaal voor § 2
	Totaal voor hoofdstuk I

HOOFDSTUK III. — INKOMENSOVERDRAC.

Inkomensoverdrachten aan gezinnen:

33.47	Toelagen aan de v.z.w., belast met het beheer van het Eigen Vermogen der 'Rijksinrichtingen voor kunstonderwijs
-------	--

Inkomensoverdrachten aan de gemeenten en aan de provinciën:

43.12	Weddetoelagen aan de officiële gesubsidieerde muziekscholen van de eerste categorie.
43.13	Weddetoelagen aan de officiële gesubsidieerde muziekscholen van de tweede categorie
43.14	Weddetoelagen aan de officiële gesubsidieerde tekenacademiën en tekenscholen.
43.15	Werkingsstoelagen aan de officiële gesubsidieerde muziekscholen van de eerste categorie, alsmede aan de tekenacademiën en tekenscholen:
	1. Muziekscholen
	2. Tekenacademiën

Inkomensoverdrachten aan het vrij onderwijs:

44.01	Weddetoelagen aan de vrije gesubsidieerde muziekscholen van de eerste categorie
44.02	Weddetoelagen aan de vrije gesubsidieerde muziekscholen van de tweede categorie
44.03	Weddetoelagen aan de vrije gesubsidieerde tekenacademiën en tekenscholen.
44.04	Werkingsstoelagen aan de vrije gesubsidieerde muziekscholen van de eerste categorie en aan de vrije gesubsidieerde academiën en tekenscholen:
	1. Muziekscholen
	2. Tekenacademiën
44.05	Werkingsstoelagen aan de Beiaardschool te Mechelen

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	441	392	387
	120	—	120
	188	180 (87)	173
	367	413	373
	77	70	108
	300	200	200
	528	650	600
	<u>27 628</u>	<u>24 207 (2 120)</u>	<u>23 144</u>
	189 784	127 972 (2 795)	110 494
	23	383	35
	154 199	118 480	117 428
	30 000	10 825 (4 986)	10 635
	100 198	78 099	78 151
	10 275	7 485	6 949
	15 656	10 920	10 525
	15 579	8500	8 849
	3 624	1000 (915)	426
	11437	6964	7 341
	1 110	460	373
	1093	739	682
	245	245	245

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN,

Alt. TEKSTEN

44.06	Kunsthistorisch Instituut te Antwerpen	
44.07	Toelage aan het Lemmensinstituut te Leuven	
	Totaal voor hoofdstuk III	

HOOFDSTUK IV. — VERMOGENSOVERDRACHTEN.

Vermogensoverdrachten aan de gemeenten en aan de provinciën:

63.02	Uitrustingsstoelagen voor het officiële gesubsidieerde kunstonderwijs :	
	1. Muziekscholen	
	2. Tekenacademiën	

Vermogensoverdrachten aan het vrij onderwijs :

64.01	Uitrustingsstoelagen voor het vrij gesubsidieerd kunstonderwijs:	
	1. Muziekscholen	
	2. Tekenacademiën (pro memorie)	
	Totaal voor hoofdstuk IV	

HOOFDSTUK V. — AANKOOP VAN ROERENDE VERMOGENSGOEDEREN.

74.01	Aankoop van machines, meubilair en allerhande materieel door of zonder bemiddeling van het C.B.B.	
	Totaal voor hoofdstuk V	
	Totaal voor sectie 1: Kunstonderwijs	

TITEL I. — GEWONE UITGAVEN.

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten per littera	per artikel	1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
	110	50	50
	<u>600</u>	<u>600</u>	<u>600</u>
	344 149	244 750 (5 901)	242 289
	955 2 002	669 1 500	369 —
	<u>320</u>	<u>100</u>	<u>—</u>
	3 277	2 269	369
	<u>15 190</u>	<u>11 746 (674)</u>	<u>12 879</u>
	<u>15 190</u>	<u>11 746 (674)</u>	<u>12 879</u>
	552 400	386 737 (9 370)	366 031

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
------	---------

DEEL II. — PERMANENTE VORMING.

SECTIE II. — PERMANENTE VORMING.

HOOFDSTUK I. — CONSUMPTIEVE BESTEDINGEN.

§ 1. Lonen en sociale lasten.

11.03	Bezoldigingen van het actief en ter beschikking gesteld personeel (met inbegrip van de bezoldigingen of lonen van het hulppersoneel, de toelagen voor hogere en bijzondere functies, de vergoedingen voor arbeidsongevallen — inbegrepen de uitkering van deze vergoedingen aan leden van de familie van het slachtoffer in geval van overlijden — alsook de verminderde bezoldigingen of lonen van het tijdelijk of hulppersoneel, in dienst door werkongeval getroffen)
11.04	Allerhande toelagen aan het Rijkspersoneel
	Totaal voor § 1.....

§ 2. Aankoop van niet duurzame goederen en van diensten.

12.01	Erelonen van advocaten en geneesheren. — Gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken. — Presentiegelden, reis- en verblijfkosten van niet tot de Rijksdiensten behorende personen. — Bezoldiging van niet tot de Administratie behorende deskundigen en prestaties van derden (met inbegrip van de uitgaven voor vroegere jaren)
12.02	Water, stoom, gas en elektriciteit. — Andere verbruiksuitgaven. — Frankering van brieven. — Telegrammen. — Abonnementen op de telefoon en telefoongesprekken. — Vervoer. — Belastingen. — Retributies
12.03	Onderhoudsuitgaven van lokalen, meubilair, materieel en machines. — Aanschaffen van werken en publikaties. — Abonnementen op dagbladen en officiële publikaties. — Kleine uitgaven voor materieel, bureaubenodigheden, drukwerken, inbindingen en onderhoudsprodukten. — Huur van roerende goederen (met inbegrip van de mecanografische installaties). — Publikaties door het Departement
12.04	Vaste en vloeibare brandstoffen, geleverd door bemiddeling van het C.B.B.
12.07	Kleding geleverd door of zonder bemiddeling van het C.B.B.
12.09	Uitgaven in verband met het gebruik van motorvoertuigen, eigendom van de Staat (vervangingsstukken inbegrepen) en eventueel van gehuurde voertuigen
12.10	Allerhande vergoedingen aan het Rijkspersoneel voor werkelijke lasten en materiële schade, evenals de vervoerkosten betreffende dienstreizen (met inbegrip van de bijdrage van de Staat-werkgever in de prijs van de sociale abonnementen)
12.12	Andere kleine bestuursuitgaven
12.13	Huur van onroerende goederen voor de verschillende diensten van het Departement. — Belastingen slaande op gebouwen van het Rijk of door hem gehuurd
12.14	Uitzonderingsuitgave voor diensten en voor aankopen van niet-duurzame goederen (werken en leveringen voor inrichting van nieuwe lokalen, verhuizingskosten, enz.)
12.35	Lopende uitgaven van alle aard met betrekking op: 1° het organiseren van culturele enquêtes, opvoedende manifestaties, campagnes, nationale en internationale studiedagen, cursussen, vormings- en volmakingsstages in België en in het buitenland

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	24 030	16 177	9 546
	850	265 (25)	75
	<u>24 880</u>	<u>16 442 (25)</u>	<u>9 621</u>
	2 650	2 048	1 033
	4 665	3 025	1 875
	11750	7 905	5981
	3 300	1 200	325
	90	45	15
	1 000	500	400
	2 647	1 976 (82)	1 706
	50	—	—
	1500	1 300	1 200
	450	650	25
	12 770	1 100 (126)	1900

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
	2° het organiseren van bijeenkomsten van buitenlandse jeugdleiders, hetzij met studiedoel-einden, hetzij in het kader der internationale jeugduitwisselingen en van de Belgische deel-neming aan gelijkaardige studiedagen en -weken die plaatsgrijpen in het buitenland
12.36	Uitgaven van alle aard in verband met: <ul style="list-style-type: none"> 1° de aankoop van boeken, tijdschriften, opnamen en biblio-ecowmisch en bibliografisch materieel voor de openbare bibliotheken; 2° de opstelling van centrale catalogi ter bevordering van het leenverkeer onder de openbare bibliotheken ; 3° de organisatie van cursussen, vormings- en volmakingsstages voor het personeel der openbare bibliotheken; 4° de organisatie van enquêtes en de opstelling van bibliografische werken ter bevordering van de uitbreiding van het openbaar bibliotheekwezen.
12.37	Nationale Jeugdraad (allerhande uitgaven)
12.39	Lopende uitgaven voor sportinstallatie
12.40	Aankoop en realisatie van films, diapositieven
12.44	Lectuurvoorziening voor de Belgen in Duitsland.
12.45	Hoge Raad voor Volksoopvoeding
12.53	Hoge Raad voor de bibliotheken
12.55	Educatieve T.V.
	Totaal voor § 2.
	Totaal voor hoofdstuk I.

HOOFDSTUK III. — INROMENSOVERDRACHTEN.

Overige subsidies aan bedrijven.

33.13	Toelage ten voordele van de verschillende werken en initiatieven tot bevordering van de volksont-wikkeling en de kadervorming
33.17	Opvoedende activiteiten door en voor de lichamelijk gehandicapte personen en de zieken
33.18	Toelagen voor de vorming van de kaders ten behoeve van de vakautiekolouies
33.19	Toelagen aan jeugdclubhuizen
33.21	Vergoedingen aan bibliothecarissen van openbare bibliotheken (wet van 17 oktober 1921)
33.22	Toelagen in boeken en speciën (wet van 17 oktober 1921)
33.23	Toelagen aan de bibliotheken van de middelbare graad
33.24	Toelagen voor werkingskosten der reizende bibliothekeu
33.25	Prijs der openbare bibliotheken (pro memorie)

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten per littera	1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
10 550	9 550 (2 500)	10 750
600	800 (69)	300
1200	800	100
1000	1000	800
250	250	250
500	50	50
50	50	—
500	—	—
55 522	32 249 (2 777)	26 710
80 402	48 691 (2 802)	36 331
91 560	76 557 (65)	60 829
2500	2 050	1450
300	250	250
22 500	18 750	17000
9000	6000	5800
11 875	9 250	8 975
1700	1 250	1 000
1900	2250	1864
—	25	—

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
33.26	Bibliotheken voor lichamelijke gehandicapte personen en zieken
33.28	Leiderscursussen op nationaal en regionaal vlak; internationale jeugdcontacten (congressen, studiedagen, seminaries) door de jeugdorganisaties ingericht of initiatieven waaraan de jeugdorganisaties deelnemen; culturele manifestaties van algemeen belang; wetenschappelijke enquêtes. — Toelagen aan jeugdorganisaties die cursussen organiseren in het raam van de wet op de sociale promotie
33.29	Toelage aan de stichting van openbaar nut «Vormingscentrum voor creatieve expressie » (pro memorie)
33.30	Toelage aan het Kuust- en Cultuurverbod (pro memorie)
33.31	Toelagen aan de jeugdorganisaties en het experimenteel jeugdwerk
33.34	Koepelorganisaties met algemene opdracht : 1. Agglomeratieraad van de Nederlandstalige Brusselse Jeugd v.z.w.
	2. Vlaamse Federatie van Jeugdthuizen v.z.w.
	3. Europees muziekfestival van de Jeugd te Neerpel
	4. Materieel voor de Jeugd v.z.w.
	5. Nationaal Informatie- en Documentatiecentrum voor Jongeren v.z.w.
	6. Jeugddienst B.S.D .v.z.w
33.35	Werkingsloelagen aan sportclubs
33.36	Werkingsloelagen aan speelpleinen
33.37	Toelagen aan de Nationale Vereniging van Nederlandse Bibliotheken
33.42	Openbare lectuurvoorziening : speciale bibliotheken
	Inkomensoverdrachten aan fondsen en aan openbare instellingen zonder bedrijfskarakter:
41.01	Toelage aan het Nationaal Sportfonds
	Inkomensoverdrachten aan de gemeenten en aan de provinciën:
43.06	Vergoedingen aan de bibliothecarissen van de openbare bibliotheken (wet van 17 oktober 1921) ..
43.07	Toelagen in boeken en speciën (wet van 17 oktober 1921)
43.08	Toelagen aan de bibliotheken van de middelbare graad
43.09	Toelagen voor de werkingskosten der reizende bibliotheken
43.16	Werkingsloelagen aan de speelpleinen
43.17	Toelagen voor de openbare lectuurvoorziening der speciale bibliotheken, ingericht door overheidsinstellingen
	Totaal voor hoofdstuk III.....

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten per littera	1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
1 000	625	575
14 350	11443	8300
—	5 000	5000
—	—	300
32 000	23 000	20 000
1 534 750 500 100 2 000 <u>150</u>	900 300 150 50 1 250 100	165 250 150 200 500 200
5 034	16 500	—
17000	15 000	15000
18 000	200	200
200	200	200
300	250	—
21450	21 650	36 789
3 600	2 250	1800
4 075	3 250	2 775
32 500	30 500	25 500
600	550	536
4 800	4000	4000
250	250	—
<u>296 494</u>	<u>253 600 (65)</u>	<u>214 308</u>

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art. TEKSTEN

HOOFDSTUK IV. — VERMOGENSOVERDRACHTEN.
Vermogensoverdrachten aan gezinnen :

52.01 **Uitrustingstoelagen aan de openbare bibliotheken**

Vermogensoverdrachten aan de gemeenten en aan de provinciën :

63.01 **Uitrustingstoelagen aan de openbare bibliotheken**

63.04 **Uitzonderingstoelage aan de stedelijke openbare bibliotheek te Mechelen (pro memorie)**

Totaal voor hoofdstuk IV.

HOOFDSTUK V. — AANKOOP VAN ROERENDE VERMOGENSGOEDEREN.

74.01 **Aankoop van machines, meubilair en allerhande materieel door of zonder bemiddeling van het C.B.B.**

74.04 **Aankoop van vervoermiddelen te land**

Totaal voor hoofdstuk V

Totaal sectie II: Permanente vorming

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	3 650	3 000	2 189
	4 500	3 300	2 591
	—	500	500
	<u>8 150</u>	<u>6 800</u>	<u>5 730</u>
	31 254	12 090 (222)	13 500
	1000	1000	500
	<u>32 254</u>	<u>13 090 (222)</u>	<u>14 000</u>
	417 300	322 181 (3 089)	270 369

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
------	---------

DEEL III — ANDERE CULTURELE UITGAVEN.

SECTIE III.

KREDIETEN VOOR DE CULTURELE ACTMTEITEN.

HOOFDSTUK 1. — CONSUMPTIEVE BESTEDINGEN.

§ 1. Lonen en sociale lasten.

11.03	Bezoldigingen van het actief en ter beschikking gesteld personeel (met inbegrip van de bezoldigingen of lonen van het hulppersoneel, de toelagen voor hogere en bijzondere functies, de vergoedingen voor arbeidsongevallen — inbegrepen de uitkering van deze vergoedingen aan leden van de familie van het slachtoffer in geval van overlijden — alsook de verminderde bezoldigingen of lonen van het tijdelijk of hulppersoneel, in dienst door werkongeval getroffen)
11.04	Allerhande toelagen aan het Rijkspersoneel
	Totaal voor § 1.

§ 2. Aankoop van niet duurzame goederen en van diensten.

12.01	Erelonen van advocaten en geneesheren. — Gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken. — Presentiegelden, reis- en verblijfkosten van niet tot de Rijksdiensten behorende personen. — Bezoldiging van niet tot de Administratie behorende deskundigen en prestaties van derden met inbegrip van de uitgaven voor vroegere begrotingsjaren)
12.02	Water, stoom, gas en elektriciteit. — Andere verbruiksuitgaven. — Frankering van brieven. — Telegrammen. — Abonnementen op de telefoon en telefoongesprekken. — Vervoer. — Belastingen. — Retributies
12.03	Onderhoudsuitgaven van lokalen, meubilair, materieel en machines. — Aanschaffen van werken en publikaties. — Abonnementen op dagbladen en officiële publikaties. — Kleine uitgaven voor materieel, bureaubenodigdheden, drukwerken, inbindingen en onderhoudsprodukten. — Huur van roerende goederen (met inbegrip van de mecanografische installaties). — Publikaties door het Departement
12.04	Vaste en vloeibare brandstoffen, geleverd door bemiddeling van het C.B.B.
12.07	Kleding geleverd door of zonder bemiddeling van het C.B.B.
12.10	Allerhande vergoedingen aan het Rijkspersoneel voor werkelijke lasten en materiële schade, evenals de vervoerkosten betreffende dienstreizen (met inbegrip van de bijdrage van de Staat-werkgever in de prijs van de sociale abonnementen)
12.13	Huur van onroerende goederen voor de verschillende diensten van het Departement. — Belastingen slaande op de gebouwen van het Rijk of door hem gehuurd
12.14	Uitzonderingsuitgave voor diensten en voor aankopen van nietduurzame goederen (werken en leveringen voor inrichting van nieuwe lokalen, verhuizingskosten, enz.)
12.28	Opnamen van werken en aankoop van opnamen ten behoeve van de propaganda in België en in het buitenland; verschillende activiteiten voor verspreiding van de muziek.
12.29	Inrichting van tentoonstellingen in België
12.30	Aankoop van boeken van Belgische en vreemde schrijvers met werkelijke letterkundige en artistieke waarde; aankoop en publikatie van monografieën over Belgische schrijvers; kosten voor vertalingen; bandopnamen; inrichting van literaire tentoonstellingen in binnen- en buitenland; allerhande uitgaven

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

per littera	1972 Aangevraagde kredieten per artikel	1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
	7 143	7088	6 367
	235	200	117
	<u>7 378</u>	<u>7288</u>	<u>6484</u>
	1 258	1 481	777
	550	490	222
	5 726	3 110	2 153
	305	205	55
	85	60	29
	257	261	395
	300	—	—
	30	30	30
	2400	2 300	1900
	3350	2 140	1200
	7800	4 250	3900

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
12.32	Bevordering van de muziek; concerten van symfonische en kamermuziek; verschillende manifestaties; sociologisch onderzoek; allerhande uitgaven
12.33	Inrichting van opvoedende manifestaties; allerhande uitgaven. — Inrichting van volmakingscursussen en vormingsstages — Sociologische en culturele enquêtes
12.34	Opnamen van volksliederen en enquêtes voor de volkskundeatlas. — Werkzaamheden van de wetenschappelijke medewerkers aan de Koninklijke Belgische Commissie van de Volkskunde. — Bibliografisch werk: allerhande uitgaven
12.38	Uitgaven voor enquêtes in verband met filmproblemen; allerhande uitgaven voor de realisatie van culturele films
12.41	Aankoop van medailles, prijzen, trofeeën, plaketten
12.42	Rijksmusea. — Uitzonderingswerken
12.43	Uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van artikel 27 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen
12.46	Aankoop van publikaties en didactisch materieel voor de Belgische lectoraten en leerstoelen Nederlandistiek in het buitenland
12.47	Vergoedingen aan Belgische lectoren verbonden aan posten, leerstoelen lectoraten en cursussen Nederlandistiek in het buitenland
12.48	Uitgaven voor de inrichting van cursussen en stages in België voor buitenlandse leraars Nederlands
12.49	Uitgaven in verband met de inrichting van een Vlaamse tentoonstelling in het buitenland
12.50	Uitgaven betreffende de verspreiding van Nederlandstalige Belgische letteren
12.51	Belgische-Nederlandse Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren: uitgaven
12.52	Inrichting van buitenlandse culturele manifestaties in het Internationaal Cultureel Centrum, Meirte Antwerpen
	Totaal voor § 2
	Totaal voor hoofdstuk 1

HOOFDSTUK III. — INKOMENSOVKRDRACHTEN.

Overige subsidies aan bedrijven :

32.04	Toelagen aan de professionele dramatische kunst:
	1. Koninklijke Nederlandse Schouwburg, Antwerpen (Gewaarbord minimum)
	2. Reizend Volkstheater, Antwerpen (Gewaarbord minimum)
	3. Koninklijke Vlaamse Schouwburg, Brussel (Gewaarbord minimum)
	4. Nederlands Toneel, Gent (Gewaarbord minimum)
	5. Groot Limburgs Toneel (Gewaarbord minimum)
	6. Jeugdtheater, Antwerpen

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	2 550	1 864	1 825
	15 500	15 120	9 120
	180	180	180
	400	500 (8)	—
	2 500	1 200	1000
	50	125	25
	150	150	75
	850	500	200
	750	400	300
	800	380	—
	1 250	3 750	—
	3 000	2000	3000
	1 000	700	500
	1000	500	500
	<u>52 041</u>	<u>41 696 (8)</u>	<u>30 086</u>
	59 419	48 984 (8)	36 570
9 300		8 500	7 000
4000			4 000
9 700		8 %	9000
9700		10 500.	7000
4 850		4 250	3500
<u>4000</u>		1500	1000

41 950

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
	Inkomensoverdrachten aan gezinnen :
33.01	Concerten en concertcomités der conservatoria: andere concerten en concertcomités.
33.02	Vaste orkesten en kamerorkesten.
33.03	Toelagen en beurzen van alle aard aan toonkunstenaars en toondichters
33.05	Toelagen aan jeugd- en muziekafdelingen
33.06	Toelagen en beurzen van alle aard aan kunstenaars, aan verenigingen en aan openbare instellingen voor hun activiteiten, tentoonstellingen en verscheidene initiatieven ten voordele van de plastische kunsten (aankoop, creatie, restauratie van werken die niet behoren tot de verzamelingen van een museum)
33.07	Nederlandse letteren: toelagen en beurzen van alle aard
33.08	Prijzen voor de Nederlandse Letterkunde
33.09	Hulpgelden aan kunstenaars, aan hun rechthebbenden en aan philanthropische organismen die zich om de kunstenaars bekommeren
33.10	Toelagen aan de lyrische kunst
33.11	Toelagen aan verenigingen tot bevordering en verspreiding van de cultuur door de film
33.12	Toelage aan het inrichtend comité voor het festival van de Belgische film te Antwerpen.
33.14	Aandeel van de Staat in de inrichting van de toneelwedstrijd « Het Landjuweel »
33.15	Hendrik Conscience-Huis (Huis der Vlaamse cultuurverenigingen).
33.16	Festivals van muziek, lyrische en dramatische kunst
33.20	Toelagen aan jeugdgroepen voor amateuristische kunstbeoefening, aan jeugdgroepen van kunstzinnige vrijetijdsbesteding, aan jeugdfestivals en aan jongere centra
33.27	Toelage aan de Cultuurraad voor Vlaanderen.
33.32	Toelagen aan instellingen voor muzische vorming van de jeugd
33.33	Toelagen aan jeugd- en kinderateliers
33.38	Toelagen aan het Tehuis voor Studenten te Amsterdam.
33.39	Toelagen aan het «Ballet van Vlaanderen »
33.40	Driejaarlijkse prijs Nederlandse Literatuur (pro memorie)
33.43	Verwezenlijking van culturele films

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	2 900	2 000	1900
	3 600	3 300	3000
	1 000	700	700
	2 750	2 600	2 500
	3 400	3 400	3000
	4 600	4 500	4 500
	450	325	325
	750	850	750
	1 100	500	463
	700	500	90
	1000	400	—
	350	350	300
	200	200	200
	3500	2 810	2 675
	2 250	1 300	925
	1 900	1 825	1 575
	4 500	3500	3 100
	4 500	3 500	2000
	130	130	130
	22 500	16 500	6000
	—	70	—
	24 000	20 600	20 000

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
33.44	Toelagen voor buitenlandse deelneming aan het Festival van Vlaanderen
33.45	Toelagen voor de inrichting van Belgisch-Nederlandse wetenschappelijke culturele en letterkundige congressen
33.46	Toelagen betreffende de verspreiding van Nederlandstalige Belgische Letteren
33.48	Niet statutaire toelagen aan kleinkunst, mimekunst en aan experimentele gezelschappen die geen professioneel karakter dragen
33.49	Toelageaan de Beursschouwburg
33.50	Toelage aan het Contact- en Cultuurcentrum
33.51	Toelage aan « Europalia »
33.52	
	Inkomensoverdrachten aan het buitenland :
34.01	«Belgisch-Nederlandse stichting voor de vertaling van Nederlandstalig Letterkundig Werk» te Amsterdam
34.02	«Belgisch-Nederlands Instituut voor Nederlandse Lexicologie» te Leiden
34.03	Internationale vereniging voor Neerlandistiek te 's Gravenhage
34.04	Toelagen aan lectoraten en cursussen Nederlands in het buitenland
34.05	Belgisch-Nederlands Permanent Bureau « Stichting Integratie Noord-Zuid ».
34.06	Toelagen aan verenigingen en instituten in het buitenland
34.07	Toelage aan het Groot Limburgs Toneel
	Inkomensoverdrachten aan fondsen en aan openbare instellingen zonder bedrijfskarakter:
41.02	Gemeenschappelijk Fonds van de Rijksmusea
	Inkomensoverdrachten aan de gemeenten en aan de provinciën:
43.01	Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen
43.02	Koninklijke Opera te Gent
43.03	Aanvullende toelage aan de lyrische kunst, oprichting van een Algemeen Vlaams Lyrisch Toneel en van het Ballet van Vlaanderen (pro memorie)
43.04	Vastestadsorkesten
43.18	toelage aan de Culturele Commissie voor Brussel
	Totaal voor hoofdstuk III

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

(In duizendtallen frank)

	1972 Aangevraagde kredieten	1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	3 900	2 920	2500
	500	250	—
	500	500	—
	500	500	200
	4 750	4 000	6 687
	9 000	5 965	1 531
	600	3000	—
	890	889	774
	7 030	5000	5 810
	150	150	—
	500	250	—
	150	150	150
	400	325	—
	1 800	—	—
	700	694	600
	40 000	35 700	34 000
	14 900	11 700	10 000
	—	—	400
	17000	16000	14000
	7500	—	—
	<u>238 800</u>	<u>195 103</u>	<u>162 285</u>

TITEL 1. — GEWONE -UITGAVEN.

 Art. TEKSTEN

HOOFDSTUK IV. — VERMOGENSOVERDRACHTEN.

Vermogensoverdrachten aan gezinnen :

52.02	Herstelling van gerangschikte private monumenten en gebouwen (wet van 7 augustus 1931). . .
52.03	Uitzonderingstoelagen voor de dramatische kunst (Beursschouwburg) (pro memorie).
52.04	Uitzonderingstoelagen aan het Contact- en Cultuurcentrum
	Totaal voor hoofdstuk IV

HOOFDSTUK V. — AANKOOP VAN ROERENDE VERMOGENSGOEDEREN

74.01	Aankoop van machines, meubilair en allerhande materieel door of zonder bemiddeling van het C. B. B.
74.80	Rijksmusea: aankoop van werken van Belgische en vreemde kunstenaars (met inbegrip van bibliotheekwerken, lijsten en inbindingen)
74.81	Algemene Directie voor Kunst en Letteren: aankoop van kunstwerken, controleren en herstellen van de kunstwerken vermeld in de inventaris van het Departement
	Totaal voor hoofdstuk V

HOOFDSTUK VI. — DIVERSE.

Niet economisch verdeeld :

01.03	Aanvullende toelagen aan professionele gezelschappen voor dramatische kunst, evenals toelagen aan andere erkende beroepsgezelschappen voor dramatische kunst.
01.04	Verschillende uitgaven en toelagen ter bevordering van de professionele toneelkunst (kamer-tonelen, studies en enquêtes inzake dramatische kunst) werkbeurzen aan het hoger instituut voor dramatische kunst en andere onkosten ten bate van het beroepspersoneel
	Totaal voor hoofdstuk VI.
	Totaal voor sectie III: Kredieten voor de culturele activiteiten

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	25 000	19 500 (3 611)	19 152
	—	1 500	—
	5 750	—	—
	<u>30 750</u>	<u>21 000 (3 611)</u>	<u>19 152</u>
	9031	935	199
	100	100	100
	5 000	3 800	3 650
	<u>14 131</u>	<u>4 835</u>	<u>3 949</u>
	5 000	4 720	7 143
	9 550	9 396	2 328
	<u>14 550</u>	<u>14 116</u>	<u>9 471</u>
	<u>357 650</u>	<u>284 038 (3 619)</u>	<u>228 727</u>

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
------	---------

SECTIE IV.

KREDIETEN VOOR WETENSCHAPPELIJKE ACTIVITEITEN.

HOOFDSTUK 1. — CONSUMPTIEVE BESTEDINGEN.

§ 1. Lonen en sociale lasten.

11.03	<p>Bezoldigingen van het actief en ter beschikking gesteld personeel (met inbegrip van de bezoldigingen of lonen van het hulppersoneel, de toelagen voor hogere en bijzondere functies, de vergoedingen voor arbeidsongevallen — inbegrepen de uitkering van deze vergoedingen aan leden van de familie van het slachtoffer in geval van overlijden — alsook de verminderde bezoldigingen of lonen van het tijdelijk of hulppersoneel, in dienst door werkongeval getroffen)</p> <p>1. Rijksmuseum</p> <p>2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde</p> <p>3. Algemene Directie voor Kunst en Letteren</p>
11.04	<p>Allerhande toelagen aan het Rijkspersoneel:</p> <p>1. Rijksmuseum</p> <p style="text-align: right;">Totaal voor § 1.</p>

§2. Aankoop van niet duurzame goederen en van diensten.

12.01	<p>Erelonen van advocaten en geneesheren. — Gerechtskosten inzake burgerlijke, administratieve en strafzaken. — Presentiegelden, reis- en verblijfkosten van niet tot de Rijksdiensten behorende personen. — Bezoldiging van niet tot de Administratie behorende deskundigen en prestaties van derden (met inbegrip van de uitgaven voor vroegere begrotingsjaren):</p> <p>1. Rijksmuseum</p> <p>2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde</p>
12.02	<p>Water, stoom, gas en elektriciteit. — Andere verbruiksuitgaven. — Frankering van brieven. — Telegrammen. — Abonnementen op de telefoon en telefoongesprekken. — Vervoer. — Belastingen. — Retributies:</p> <p>1. Rijksmuseum</p> <p>2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde</p>
12.03	<p>Onderhoudsuitgaven van lokalen, meubilair, materieel en machines. — Aanschaffen van werken en publikaties. — Abonnementen op dagbladen en officiële publikaties. — Kleine uitgaven voor materieel, bureaubehoeften, drukwerken, bindingen en onderhoudsproducten. — Huur van roerende goederen (met inbegrip van de mecano-graphische installaties). — Publikaties door het Departement:</p> <p>1. Rijksmuseum</p> <p>2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde</p>
12.04	<p>Vaste en vloeibare brandstoffen geleverd door bemiddeling van het C.B.B.:</p> <p>1. Rijksmuseum</p> <p>2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde</p>
12.07	<p>Kleding geleverd door of zonder bemiddeling van het C.B.B. :</p> <p>1. Rijksmuseum</p> <p>2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde (pro memorie)</p>
12.08	<p>Onderhoudsproducten en klein onderhoudsmaterieel geleverd door bemiddeling van het C.B.B. :</p> <p>1. Rijksmuseum (pro memorie)</p> <p>2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde</p>
12.10	<p>Allerhande vergoedingen aan het Rijkspersoneel voor werkelijke lasten en materiële schade, evenals de vervoerkosten betreffende dienstreizen (met inbegrip van de bijdrage van de Staatwerkgever in de prijs van de sociale abonnementen):</p> <p>1. Rijksmuseum</p>

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
13 200 1 862 <u>3 2 4</u>	15 386	13 004 1 801 572	11666 1544 251
	400	400 (14)	320
	<u>15 786</u>	<u>15 777 (14)</u>	<u>13 781</u>
140 <u>250</u>	390	140 250	140 250
600 <u>63</u>	663	640 63 (1)	600 63
2 600 2 0 1	2 801	2600 196	2 550 200
427 <u>52</u>	479	435 52	400 52
65 <u>—</u>	65	55 4	30 <u>—</u>
<u>—</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	70 4
105		100 (7)	65

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN
	2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde
	3. Algemene Directie voor Kunst en Letteren
12.14	Uitzonderingsuitgaven voor diensten en voor aankopen van niet duurzame goederen. (Werken en leveringen voor inrichting van nieuwe lokalen, verhuizingskosten, enz.):
	1. Rijksmusea.....
12.61	Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen, uitgaven voor de materiële inrichting van tijdelijke tentoonstellingen
12.62	Aankoop van wetenschappelijke boeken en tijdschriften betreffende de oudheidkunde, bestemd voor de instellingen die van het Bestuur voor Kunst en Letteren afhangen of erdoor gesubsidieerd worden
	Totaal voor § 2.
	Totaal voor hoofdstuk 1.

HOOFDSTUK III. — INKOMENSOVERDRACHTEN.

Inkomensoverdrachten aan gezinnen.

33.61	Nationaal Fonds voor de Letterkunde (wet van 18 augustus 1947).....
33.62	Organismen die een opvoedende taak aan de dag leggen in de Rijksmusea
33.63	Toelagen aan private musea in de provincie en soortgelijke instellingen om hun verzamelingen uit te breiden en tot hun recht te laten komen en voor hun wetenschappelijke uitrusting. . .
33.64	Toelagen aan verenigingen en aan openbare instellingen ten voordele van de oudheidkunde en het kunstpatrimonium
	Inkomensoverdrachten aan de gemeenten en aan de provinciën:
43.21	Toelagen aan openbare musea in de provincie en aan soortgelijke instellingen om hun verzamelingen uit te breiden en tot hun recht te laten komen en voor hun wetenschappelijke uitrusting
	Totaal voor hoofdstuk III.

HOOFDSTUK V. — AANKOOP VAN ROERENDE VERMOGENSGOEDEREN.

74.01	Aankoop van machines, meubilair en allerhande materieel door of zonder bemiddeling van het C.B.B. :
	1. Rijksmusea.....
	2. Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde (pro memorie)
74.02	Aankoop van machines niet leverbaar door het C.B.B. :
	1. Rijksmusea.....
74.03	Aankoop van meubilair en allerhande materieel niet leverbaar door het C.B.B.:
	1. Rijksmusea
74.80	Rijksmusea: aankoop van werken van Belgische en vreemde kunstenaars (met inbegrip van bibliotheekwerken, lijsten en inbindingen)
	Totaal van hoofdstuk V.

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

per littera	1972 Aangevraagde kredieten per artikel	1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
<u>3</u> 30	138	4 30 (7)	5 20
	600	700	660
	500	500	250
	150	150	150
	<u>5 789</u>	<u>5 922 (15)</u>	<u>5 509</u>
	21 575	21 699 (29)	19 290
	1 480	1480	1 480
	300	300	28
	2800	—	—
	400	350	350
	600	—	—
	<u>5 580</u>	<u>2 130</u>	<u>1 858</u>
<u>60</u>		<u>60</u>	45 10
	60		
	35	30	25
	100	100	100
	2000	2 025	6 900
	<u>2 195</u>	<u>2 215</u>	<u>7065</u>

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art.

TEKSTEN

HOOFDSTUK VI. — DIVERSE.**Niet economisch verdeeld :**

01.02 **Toelagen aan de musea in de provincie en soortgelijke instellingen om hun verzamelingen uit te breiden en tot hun recht te laten komen en voor hun wetenschappelijke uitrusting**

Totaal voor hoofdstuk VI

Totaal voor sectie IV: Kredieten voor wetenschappelijke activiteiten

TITEL 1. — **GEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	5 600	9 000	8000
	<u>5 600</u>	<u>9000</u>	<u>8000</u>
	34 950	35 044 (43)	36 213

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

Art. TEKSTEN

SECTIE V.
INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT.

HOOFDSTUK VI. — **DIVERSE.**

Lopende uitgaven van overheidsbedrijven :

02.02	Dotatie aan de Instituten van de Belgische Radio en Televisie: uitzendingen in de Nederlandse taal	
		Totaal voor hoofdstuk VI.
		Totaal voor sectie V. — Instellingen van openbaar nut
		Totaal voor titel 1. — Gewone uitgaven van de Sector Nederlandse Cultuur.....

TITEL 1. — GEWONE UITGAVEN.

(In duizendtallen frank)

1972 Aangevraagde kredieten		1971 Kredieten (vorige jaren)	1970 Uitgaven
per littera	per artikel		
	818700	684 000	596 164
	<u>818 700</u>	<u>684 000</u>	<u>596 164</u>
	818 700	684 000	596 164
	<u>2 181 000</u>	<u>1712000</u>	<u>1 500 204</u>
		(16 121)	

TITEL II. — BUITENGEWONE UITGAVEN.

Art.	TEKSTEN	VASTLEGGINGEN		
		Vast- leggingen 1970	Machtigingen 197 1	
			Overgedragen kredieten van het vorige begrotingsjaar	Aangepaste kredieten 1971
HOOFDSTUK IV.				
DIRECTE INVESTERINGEN.				
Aankoop van gronden en gebouwen.				
71.01	Aankoop van terreinen en gebouwen, geschikt- making of constructie van gebouwen met culturele bestemming, voor de oprichting van huizen voor de jeugd en sportcentra. . .	114 500	—	144 500
Aankoop van roerende vermogensgoederen.				
74.04	Koninklijk Muziekconservatorium te Ant- werpen: bouw van een concertorgel.	—	—	—
	Totalen voor hoofdstuk IV	114 500	—	144 500
	Totalen voor titel II. — Buiten- gewone uitgaven van de Sector Nederlandse Cultuur	114 500	—	144 500

TITEL 'II. — **BUITENGEWONE UITGAVEN.**

(In duizendtallen frank)

Nieuwe machtigingen 1972	Ordonnan- ceringen 1970	ORDONNANCERINGEN		Nieuwe machtigingen 1972
		Machtigingen 197 1		
		Overgedragen kredieten van het vorige begrotingsjaar	Aangepaste kredieten 1971	
160 500	71 415	72 500	100000	120 000
—	—	5 800	—	—
160 500	71415	78 300	100000	120 000
160500	71415	78 300	100 000	120 000

TITEL IV. — AFZONDERLIJKE SECTIE.

Artikel	Littera	Wijze van beschikking	TEKSTEN
---------	---------	-----------------------	---------

SECTIE 1.

STAATSUITGAVEN OP INKOMSTEN MET SPECIALE BESTEMMING.

HOOFDSTUK III.

FONDSEN GESTIJD DOOR BIJZONDERE INKOMSTEN.

660	2	A	Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten en Bouwkunde te Antwerpen: subsidie van de provincie Antwerpen: Saldo's
			Ontvangsten: — bijzondere: niet-patrimoniaie
			Uitgaven: niet-patrimoniaie
660	3	A	Cinematografisch fonds: Saldo's
			Ontvangsten: — bijzondere: niet-patrimoniaie
			Uitgaven : niet-patrimoniaie
			Totalen voor hoofdstuk III.
			Totalen voor sectie 1..

SECTIE II.

STAATSDIENSTEN
AAN BIJZONDERE BEHEERSREGELN ONDERWORPEN

HOOFDSTUK 1.

STAATSDIENSTEN MET AFZONDERLIJK BEHEER.

700	3	A	Kas van het Museum der Academieleden van de Koninklijke Academie en van het Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen (koninklijk besluit van 21 januari 1929): Saldo's
			Ontvangsten: — van budgettaire oorsprong
			Uitgaven: niet-patrimoniaie
700	4	A	Kas van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen: Saldo's
			Ontvangsten van budgettaire oorsprong (art. 41.02 sectie III, art. 74.80 sectie IV van de gewone begroting)
			Uitgaven: patrimoniaie
700	7	A	Kas van het Domein van Gaasbeek (besluit van 28 december 1942): Saldo's

TITEL IV. — AFZONDERLIJKE SECTIE.

(In duizendtallen frank)

Saldo op 1 januari 1972	Ontvangsten van het jaar	Uitgaven van het jaar	Saldo op 31 december 1972
----------------------------	-----------------------------	--------------------------	------------------------------

7			
	100		
		100	
285			1 485
	1200	—	
<u>292</u>	<u>1300</u>	<u>100</u>	<u>1 492</u>
292	1300	100	1 492

53			53
	—		
		—	
8649			8649
	500		
		500	
118			118

Artikel Littera	Wijze van beschik- king	TEKSTEN
-----------------	----------------------------------	---------

Ontvangsten :
— van budgettaire oorsprong (art. 41.02 en 74.80 van sectie III van de gewone begroting).

Uitgaven : patrimoniale
niet-patrimoniale

Totalen voor hoofdstuk 1.

Totalen voor sectie II.

Totalen voor titel IV. — Afzonderlijke sectie van de Sector Nederlandse Cultuur

(In duizendtallen frank)

Saldo op 1 januari 1972	Ontvangsten van het jaar	Uitgaven van het jaar	Saldo op 31 december 1972
	100		
		50	
		50	
<hr/> 8 820	<hr/> 600	<hr/> 600	<hr/> 8 820
<hr/> 8 820	<hr/> 600	<hr/> 600	<hr/> 8 820
9 112	1900	700	10 312
